

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Jacobi Altingi Synopsis Institutionum Chaldæarum Et
Syrarum**

Alting, Jacob

Francofvrti Ad Moenvm, MDCCI

VD18 12825980

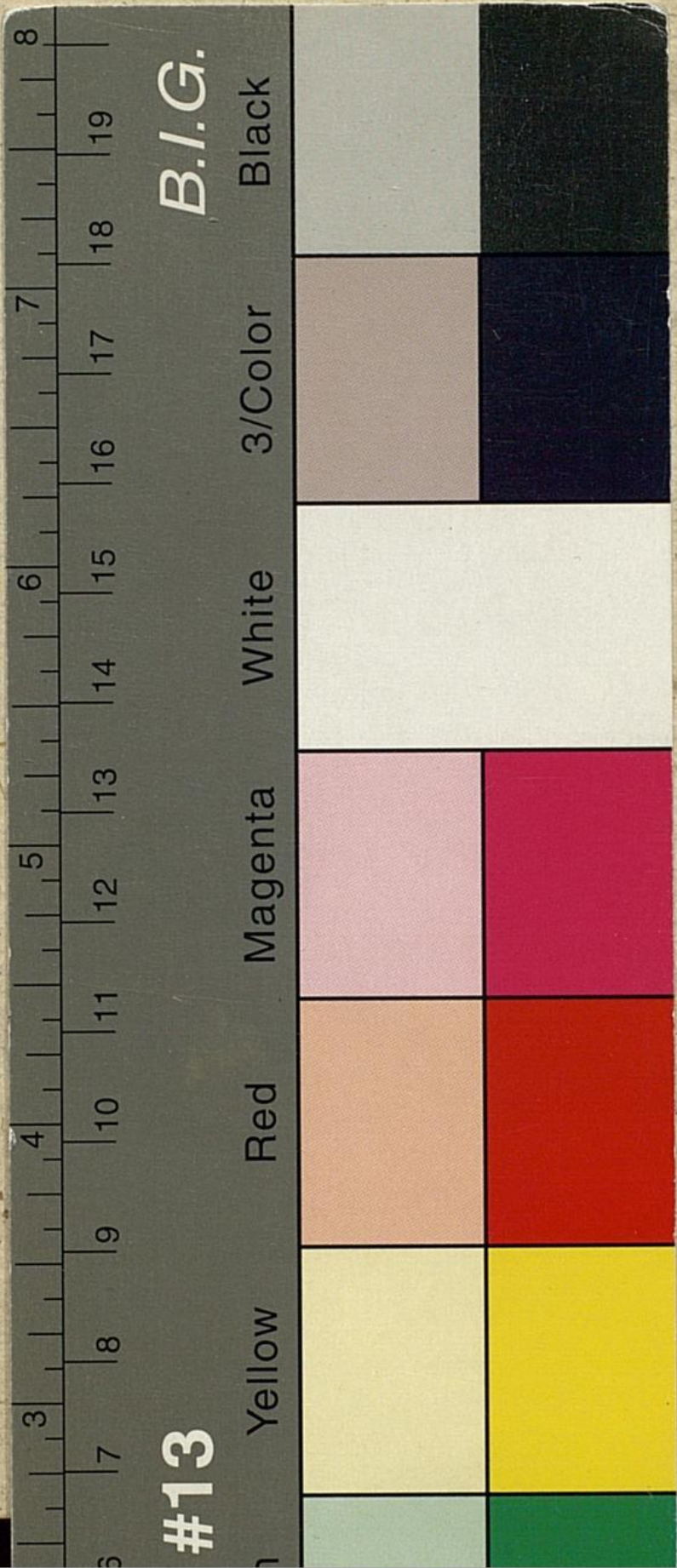
urn:nbn:de:gbv:45:1-14746

Spr **IV**

90

Sept. 15 / 90

JACOBI
ALTINGI
SYNOPSIS
INSTITUTIONUM
CHALDÆARUM
ET
SYRARUM.

FRANCOFURTI AD MOENUM,
Sumtibus FRIDERICI KNOCHII,
Typis MARTINI JACQUETI.

ANNO M. DCCL.

EX BIBLIOTHECA
OLDENBURGENSI

Benevolo Lectori S.

QUUM ineunte anno 1643. Professionem Linguarum Orientalium in hac Academia auspicerer præter Hebræam mihi etiam docendam esse vidi Chaldæam. Huic enim in Veteris Instrumenti Libris datus est locus, non tantum sparsis hinc inde quibusdam sive vocabulis, sive vocabulorum formationibus, sed etiam insertis integris sententiis ac capitibus: ut manca mutilaque sit intelligentia Vet. Test. nisi Chaldææ quoque linguæ aliqua fuerit parta notitia. Quamobrem ne quid deforet Studiosis Prophetici sermonis, quorum mihi demandata fuerat institutio, illicò cogitare cœpi de adornanda Synopsi Chaldaicâ, nec non Syriacâ: quoniam adeò affine est, & tantum non idem cum Chaldæo idioma Syrum, sola propemodum dialecto discrepans, cujus exempla in novo Test. occurrunt, ex quo prima hujus versio expressa fuit. Insistens igitur Celeberrimorum Virorum Johannis Buxtorfii Patris, & Ludovici de Dieu vestigiis, utramque concinnavi, ac censendam mihi Nob. & Clarissimo Constantino L'empereur ab Oppyck, hujus approbationem quoque nactus anno Professionis meæ primo. Ab eo tempore in Collegiis privatis, Chaldæis, Syrisque, Synopsen illarum copiam feci auditoribus, qui abundè manuductionis ita sibi subministratum agnoverunt, & grati prædicarunt. Etsi verò non hi solum postularent, verum etiam ipse Celeb. L'empereur censisset optimè de literis istis me meritum, si publici juris facerem: quandoquidem nihil tam exactum & compendiosum exstaret, quod privatim & publicè juventuti istarum linguarum studiosæ proponi posset: persuaderi tamen mihi passus non sum, cum quod tantam laudem

non agnoscerem, tum hac quoque de causa, quia tantum certitudinis heic non reperi quoad puncta eorumque mutationem, quantum quidem in Hebræis. Ergo satis duxi, quum Hebrææ punctationis Fundamenta primum vulgarem, annotâsse, quæ ex linguarum Chaldææ Syræque analogiâ anomalam istic habebant rationem, quibus ultimam sectionem implevi; ipsa autem illarum præcepta manserunt inedita, quamvis manu plurium frequenter descripta, qui discentes à me acceperant, & postea docentes aliis vicissim impertierant. At nunc tandem instantibus *φιλεβραίων* efflagitationibus, ne describendo fatigarentur amplius Studiosi, assensus sum, maxime quia typographus characteres Syros nactus erat, ut appendicis loco accederent postremæ editioni Grammaticæ Hebrææ. Cæterum constitueram initio sociare Chaldæa & Syra, unoque Aramææ synopsos nomine insignire; sed forma libri non permisit, fueruntque ab invicem sejungenda, sic tamen ut comparanti convenientia utriusque linguæ nullo negotio animadverti queat. Porro id unum rogandus hîc mihi es, Lector amice, ut quo affectu ista Sacræ eruditionis subsidia à me communicantur, quo item Hebræa nostra jamdudum amplexus fuisti, eodem hæc quoque excipias, ac tuo ipsiusque Ecclesiæ bono feliciter iis utaris, fruaris, atque hoc pacto me, imò & te, votorum condemnes. Scripsi Groningæ Frisiorum Kalend. Augusti 1676.

J. ALTING.

SYN-

SYNOPSIS INSTITUTIONUM

SECTIO I. *Generalis.*

CANON I.

Inguæ Chaldæa communes habet cum Hebræa Literarum characteres, & potestatem.

§. 2. Puncta quæ ad Sonum moderandum faciunt, pariter cum Hebræis communia sunt, tam Vocalia, quam Servilia.

§. 3. Quiescentes item literæ eadem sunt. Attamen loco ה plerunque usurpatur א.

Pro א finali adhibetur ה quotiescunque aliud א immediatè antecedit, vitandi concursus ergò, תְּלִיתָאֵי *tertium*, pro תְּלִיתָאֵי Dan. 2, 39. Excipe בְּדַתָּאֵי *in herba* Dan. 4, 12. 20.

Aliàs quoque pro finali א scribitur, ה, ex frequenti permutatione harum literarum, לְהַתְּקַטְּלָהּ *ad occidendum* Dan. 2, 13. תְּבִירָהּ *fragile* v. 42.

Jod mobile ex Syrisimo vocalem suam rejicit in locum præcedentis schevatis, & in ea quiescit, vel plane excidit: quod factum in מְחַיָּא *in vita conservans*, pro מְחַיָּא Dan. 5, 19.

§. 4. Vocalis longa sæpè loco brevis, & vicissim brevis loco longæ occurrit : atque tunc non ex figura, sed ex analogia æstimandæ sunt **בְּיִשְׂרָאֵל** caro Dan. 2, 11. **עֲבֹדָתָא** opus v. ult. **וּבְאִשְׂרָאֵל** & mala Eze. 4, 12. **הִרְגִּישׁוּ** con-
venerunt Dan. 6, 6. Vocales etiam longæ omnes, nisi defectum vel quietem compen-
sent, aut quieti inserviant, mutabiles sunt.

§. 5. Scheva simplex Mobile est, quoties reperitur post syllabam perfectam : videlicet 1. initiale, 2. post vocalem longam absolven-
tem syllabam, 3. post scheva mutum, vel ex-
plicitum, vel implicitum in dagesch. Quie-
scens est, quod ad absolvendam syllabam fa-
cit : nempe 1. post vocalem brevem omni
alio complemento temporis deficientis desti-
tutam, 2. post vocalem longam vicariam
brevis vocalis, 3. finale, etiam geminum.

§. 6. Scheva compositum loco simplicis mobilis assumitur à literis Gutturalibus, (ali-
quando etiam à non-gutturalibus,) ac regu-
lis Hebræorum paret.

Prima radicalis **א** pro schevate mobili more Syrorum interdum accipit tzeri in initio dictionis, **אֵל** accensa, pro **אֵלֵךְ** Dan. 3, 22. **אֵלֵךְ** abi, pro **אֵלֵךְ** Eze. 5, 15.

Patach furtivum loco simplicis quiescen-
tis subscribitur literis **אֵלֵךְ** radicalibus, quan-
do ultimæ sunt post tres ultimas vocales ma-

*Sed hoc propter euphoniã & faciliorem pronuntiã gnas,
Aviam spiritus en. qui hij literis inest sine aliquo vehicu*

gnas, & kibbutz ^{קִבּוּץ} *altum*, ^{רוּחַ} *spiritus*,
& quando penultima sunt sequente schevate
muto. ^{שָׂבַעְתָּ} *satiatus fuisti.* v. §. 52. Gr. Hebr.

§. 7. Diphthongescit Jod scheva mu-
tum sub se habens, antecedente patach vel
cholem, ^{הוּיָהּ} *fuisti* Dan. 2, 31. ^{אֵינִי} *est* v. 30.
^{מַי} *aqua*, in Targum. v. §. 42. Gr. Hebr.

§. 8. Dages Lene imprimitur literis ^{בְּדָ}
^{בְּפָתַח} ab initio & in medio dictionis post
scheva quiescens. Affixa secundæ personæ
tamen illud non admittunt, ^{לְתַבּוּן} *lex vestra*
Dan. 2, 9. v. §. 43. & illi ^{אֵלֶיךָ} *ultra:* v. 3. p. 46. Gr. Hebr.

§. 9. Dages Forte geminat literas. A Gut-
turalibus & Resch non admittitur, ejusque
loco vocalis brevis antecedens mutatur in
oppositam longam. ^{פֶּסֶל} Compensatio tamen
ista frequenter negligitur. ^{אֵלֶיךָ} Excidit quoque
nonnunquam ex litera schevata. ^{וּמִדְעָא} Interdum
loco illius Nun ^{הוּיָהּ} schevatum collocatur.

& *scientia*, pro ^{מִדְעָא} Dan. 2, 21. ^{הֵינִי} *in-*
troduxit, pro ^{הֵעֵל} v. 25. ^{הֵנִיף} *eduxit*, pro
^{הֵנִיף} Dan. 5, 2. ^{הֵנִיף}

§. 10. Apex unus geminusve inscribitur
superne literis numeralibus, vocibusve de-
curtatis; quod Rabbini familiare est.

§. 11. Accentus à Daniele & Ezra adhibiti
sunt

§. 9. Ratio hujus Regule est euphoniae proxi. Dicitur. *Ypha* est natura gutturalium
impugnatio & opposit. unde illa mensura videtur, *impe* prope *hava* &

SYNOPSIS

Sunt iidem, qui apud Hebræos in usu sunt, iisdem ferè observatis legibus.

§. 12. In Derivatione vocum ab Hebræa origine permutantur sæpissime literæ, tum ejusdem organi, **דבר** Chald. **טבא** infamia, **ברזל** Chald. **פרזלא** ^{ut qui crescit} ferrum : tum ejusdem classis, **טוב** Chald. **טאב** bonum esse, **בדיוא** Ch. **ארעא** inane : tum similis figuræ, **ארץ** Ch. **ארעא** & **ארקא** terra, **ביעה** Ch. **ביעא** ovum : tum denique sibilantes cum mutis lingualibus, **ביוש** Ch. **בדת** erubuit, **שלוש** Ch. **תלת** tres; **זרב** Ch. **זרבא** aurum, **צב** Ch. **טבוא** caprea, **בן** Chald. **בן** filius, **ארמלא** Ch. **ארמלא** vidua.

§. 13. Serviles literæ sunt undecim, quot Hebræis; atque etiam eadem, nisi quod Dalleti servile sit, & contra Schin radicale. Mne-mosynon illarum est **אביו דכל מהתקד** ^{ו. 4. 5. גר. H.} patet omnis doni.

§. 14. Præfixa septem numerantur **בדחוכל** & **מ**. Ex quibus more Hebræo accedunt **מ** & **מ** ^{102.} interrogativum **מה** ^{105.} duntaxat jungitur pronomini-bus quibusdam separatis tertiæ personæ per kametz; **הוא** iste, **היא** ista, & **האיןן** isti: ast cum **הוא** & **היא** habet patach. Relativum **ד** per scheva adheret: Daniel autem & Ezras pro illo **די** separatum solent adhibere.

Similitudo liberarum hic nihil ad rem facit. Nam illæ permutantur
semper & 8 p. quoniam aliæ 7 & 7 qui 3 & 3
inter se permutantur quod Naturæ ling. est regnum.

literæ **מ** & **מ** hic ferè eundem significat, habent & 3m quod Hebr.
103 Rhempford. Gr. Harmon. p. 800. §. 15. Pro

§. 15. Pro terminali puncto tzeri substituitur patach, quotiescunque sequitur Cheth, Ajin, vel Resch. Hæc litteræ etiam apud Hebræos ad faciendam pronunciationem affirantur. Patach amant v. s. 119. p. 219 & 215.

§. 16. Hebræorum Cholem plerunque mutatur in kametz, **עָלַם** *seculum* à **עוֹלָם**.

Eorundem duplex segol, nec non tzeri & segol nominum segolatorum in scheva & patach transit, **עֶבֶד** *servus*, à **עֶבֶדְךָ**, & **סֶפֶר** *liber* à **סֵפֶר**: ast geminum patach vicarium abit in scheva & tzeri, **סֵעֵב** *staturum*, à **סֵעֵבְךָ**.

§. 17. Duo schevata mobilia concurrere nequeunt, sed eorum prius mutatur in vocalem brevem, posterius autem fit quiescens. Vocalis illa brevis substituitur ferè juxta leges Hebræorum, v. s. 47. Hebræos a s. 57. — 57. sive utrumque scheva simplex fuerit, sive alterutrum compositum. Posterius autem scheva quando abjicitur, prius redit.

§. 18. Gutturales easdem anomalias pariunt, quas apud Hebræos: ut nec dages admittant, nec scheva simplex mobile. Vide §. 6. & 9.

SECTIO II. *de Nomine & Particula.*

§. 19. Genus Nominum aut Masculinum est, aut Foemininum; in paucis Commune. Præter ea, quæ significatione Muliebria sunt, etiam alia nonnulla ejusdem generis in litteram radicalem exeunt. Alias Foeminina definunt.

I. in אֲ, fervile, non tamen emphaticum, אֲבִירָא *potentia*, חֲכֵמָא *sapientia*.

Retinetur tamen apud Daniele & Ezram frequenter הֵ, Hebræorum, וּמְלָה בְדַבְרָה וּשְׁחִיתָהּ & *verbum mendax ac corruptum* Dan. 2, 9.

II. in יֵ, heemantica; quæ sæpe ת suum abjiciunt, quando absolutè usurpantur extra constructionem regiminis, vel affixionem. נְלוּת vel נְלוּת *sterquilinum*, unde נְלוּי Dan. 2, 5. & נְלוּי Ezr. 6, 11. צְלוּת vel צְלוּ *precatio*, מְלָכוּת & מְלָכוּי *regnum*.

Numeralia cardinalia sub masculina terminatione fœminina sunt, sub muliebri autem virilia.

§. 20. Loco He demonstrativi Hebræorum nominibus à fine jungitur אֲ, emphaticum, usu tamen latiore. & quidem

Masculinis nudè : צְדִיק צְדִיקָא *justus*, סוּר סוּרָא *mons*, הָ הָא *arcanum*. Veruntamen אֲ & י quiescens ante emphasin in Jod mobile transeunt, מְרִיא מְרִיא *Dominus*, נְקִי נְקִיא *innocens*. Terminatio יֵ, ante emphasin in אֲ, mutatur, & tunc אֲ emphaticum in הֵ abit, juxta §. 2. יְהוּדֵי יְהוּדָא *justus*, יְהוּדֵי יְהוּדָא *justus*, יְהוּדֵי יְהוּדָא *justus*, יְהוּדֵי יְהוּדָא *justus*.
Hæc formatio p̄ba & p̄genda ab illa de qua M. 2. agit.

Fœmininis in radicalem literam vel in ת ser-

fervile terminatis, nudè. מַלְכֵי נֹרָא ignis, מַלְכוּתָא regnum. Desinentibus verò in א, mutato Aleph in Thau, & præcedente kametz in scheva, חֲכָמָא חֲכֻמָּתָא, sapientia, מְדִינָא מְדִינָתָא provincia. Finita in א, ex masculinis in י loco Aleph rursus sumunt primitivum Jod, sed schevatum, & foemininum Aleph seu He in Thau mutant, קְדָמָא קְדָמִיתָא prima.

Foeminina orta à masculinis substantivis solam emphaticam formam habent, quæ etiam pro absoluta usurpatur, à מֶלֶךְ מַלְכָּא rex, descendit solum מַלְכָּתָא regina, non item מַלְכָּא: absoluta tamen locum habent, quando vel in regimine occurrunt, מַלְכָּן vel in pluralem flectuntur מַלְכָּן regine.

§. 21. Motio masculini in foemininum fit 1. in substantivis additâ ad formam absolutam syllaba תא, à גְּבֵרָא vir, fit גְּבֵרְתָא mulier, non גְּבֵרְתָא.

Unicum מַלְכָּתָא regina descendit à forma emphaticâ masculinâ, demtâ emphasi.

2. In Adjectivis ad eandem formam absolutam adscitâ terminatione א, foemininâ טב bonus, bona, יְקִידָא יְקִידָא ardens m. & f. Sed Adjectiva in א, vel Jod quiescens finita, mutant

tant ultimam literam in Jod mobile, ante terminationem foemininam, שְׁנָא שְׁנָיָה *diversus, diversa*, נְקִי vel נְקִיָּה *innocens* f. Adjectiva terminata in י, mutant eam terminationem in נ, atque huic foemininam annectunt, יהודי *Judaus*, יהודאיה *Judaea*.

§. 22. Forma emphatica masculinorum ab eâ quæ foemininis absoluta est non discrepat in Adjectivis: distinctio autem ex constructione petenda est. תְּקִיף תְּקִיפָה *fortis m.* תְּקִיפָה תְּקִיפָה *fortis f.* נְקִיָּה masculin. emph. & foeminin. absol. *innocens m. & f.* כְּשָׂדָאֵה masc. emph. & foem. absol. *Chaldaeus, & Chaldaea.*

§. 23. Dualis terminatio est, יוֹן רַגְלָיו *pedes*, שְׁנֵי דַּנְתֵּי *dentes*, קַרְנָיו *cornua*. Plerunque autem pluralis ejus loco venit, עֵינָיו *ala*, גַּפְּיוֹ *oculi*.

Duo ista דַּנְתֵּי *duo*, & תְּרַתַּיִן *dua*, jod quiescens habent.

Pluralis Masculinorum desinit in יוֹ: formatur à singulari emphatico demtâ emphasi, (quæ ratio quoque est formandi dualis,) כְּשָׂדָאֵה *arcanum*, גִּבְרָא גִבְרָא *vir*, כְּשָׂדָאֵה *Chaldaeus*.

Natura rei ò yvenit in his & reliquis formam emphaticam in subsidium formationis vocare **At**

Ast Participia verborum quiescentium ter-
tiâ faciunt hâc exclusain plurali **צל** ; **צל**
revelans, **שרא שרין** *solutus*. fil. huc & 67. p. 20. de format.

Pluralis Foemininorum terminatur in **א** :
formaturque à singulari absoluto, abjecto **א**
foeminino, **גבורא גבורין** *fortitudo*, *robur* ;
תקיפא תקיפין *valida*. Quæ desinunt in termi-
nationem masculinam, flectuntur à singulari
emphatico, more masculinorum, **אצבע**
אצבעא אצבעין *digitus*. Formæ in Thau ex-
euntes hoc amittunt, & antedaneas literas
quiescentes movent, **מרעירא מרעין** *grex*,
זכות זכותין *meritum, innocentia*.

§. 24. Plurali Emphasis accedens Mascu-
linorum quidem **ין** in **יא** mutat: **רין ריין** *ar-*
cana, **גברין גבריא** *viri*. Eadem est ratio Dua-
lium, **מין מין** *aqua*. More anomalia & forma מין מין
מדיע א' / sing. מדיע א' / sing. מדיע א' / sing. מדיע א' / sing.
Gen. l. 2. Tu ea l. 2. in Bibl. Augst. l. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

At finita in **א** faciunt hic **קדמי קדמין** ;
קדמין קדמין *primus*. iterum e anomalia & forma קדמין קדמין
forma Emph. form. l. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

Foemininorum autem **א** in **תא** vertit, **אצבעא**
אצבעתא *digiti*, **בתולין בתולתא** *virgines*.

Anomalix in formatione pluralis numeri obser-
vandæ veniunt istæ ;

I. Masculina nonnulla pluralem habent termina-
tionis foemininx ; hæc autem plerunque adsciscunt

Videb. apud Chaldaeos & Syros duplex terminatio plural. Vav
foeminina in usu fuisse, una in יא de qua Ator & altera in יין & Hebr.
וין & יין. Vav fuisse terminatioy haud obscura vestigia in formis
virescentibus & in terminatioy & affixione videntur.

Vav mobile, rarius He, ante terminationem fœmininam. פַּחַד פָּחַד פָּחַד princeps, dux, אַרְיָא אַרְיָא leo, שֵׁם שִׁמְחָה אָב אֲבָהוֹ equus, pater, שֵׁם שִׁמְחָה nomen.

II. Fœminina nonnulla pluralem habent terminationis masculinae, רוּחַ רוּחַן spiritus, מִלָּא מְלִיא verbum, חֲטָא חֲטָין חֲטָין triticum.

III. Nonnulla masculina utriusque terminationis pluralem admittunt, à קָל קָלִין vox, קָלִין & קָלִין, à יוֹם יוֹםִין dies, יוֹמָן & יוֹמִין. &c. sic fœmininum נַפְשָׁן & נַפְשֵׁין anima facit.

§. 25. Casus interdum particulis variantur. Indicat autem Genitivum דִּי vel דִּי,

דָּוִד Davidis, דִּי רַפָּחֵר figuli.

Dativum לְ לְדָוִד Davidi, ^{אֲחִישַׁר אַחִישַׁר אַחִישַׁר אַחִישַׁר} _{אֲחִישַׁר אַחִישַׁר אַחִישַׁר אַחִישַׁר}

Accusativum יַת יַת דָּוִד Davidem, inter-

dum etiam לְ ex Syrisimo, לְהוֹתִיבָהּ לְמַאנֵי דְהַבָּהּ ad afferendum vasa aurea Dan. 5, 2.

Vocativum aliquando emphasis, מַלְכָּא rex Dan. 4, 27.

Ablativum מִן vel מִן דְּדָוִד à Davide. Sed ablativum instrumenti vel auxilii בְּ בְּרַגְלֵיהּ pedibus suis Dan. 7, 19.

§. 26. Regimen non admittit formam em-

emphaticam nisi intercedat ד vel די. מן
 הַיְכָלָא דִּי־בֵית אֱלֹהִים *ex templo domus Dei*

Dan. 5, 3. עַל־גִּוְיָא קִרְכַּתְל הַיְכָלָא דִּי מַלְכָּא

super calcem parietis palatii regis v. 5, quan-
 quam etiam illi די locus sit, quando regimi-
 nis forma adhibetur, חֲסָף דִּי־פַחַר *argilla figuli*

Dan. 2, 41. נַהַר דִּי־נֹר *fluvius ignis* Dan. 7.
 vers. 10.

Regimen poscit in Masculinorum Singula-
 ri formam absolutam, אֱלֹהִים שְׁמַיָּא *Deus caelo-*
rum Dan. 2, 37. כְּכַתְבִּי סֵפֶר מֹשֶׁה : *secundum*
scripturam libri Mosi Ezz. 6, 18.

In eorundem Plurali י pro ין, וְחֻזֵּי רֵאשֵׁי
 קַדִּישֵׁי *visiones capitis mei* ex חֻזֵּי Dan. 7, 15.
 ex קַדִּישֵׁי vers. 18.

Regimen idem in Foemininorum Singulari
 mutat מַלְכָּא formæ absolutæ in מַלְכָּת,
 מַלְכָּת מַלְכָּא *bestia agrī* Dan. 2, 10. *verbum regis*
 Dan. 4, 20. At terminationes in ת invariatas
 relinquit, בְּמַלְכוּת אֲנָשָׁא *in regno hominum*
 Dan. 4, 25.

In istorum Plurali tollit מַלְכָּא ex forma em-
 phatica. וְאֶצְבָּעַת רַגְלָא *digiti pedum* Dan.
 2, 42. מִדְּיוֹמַת עֲלָמָא *à diebus seculi*. Ezz. 4, 15.

§. 27. Affixa junguntur per propria puncta Singularibus utriusque generis, & Pluralibus foemininis emphaticis, demta emphasi.

נִשְׁמָנוּּ בִּשְׂרָהּ בִּשְׂרָהּ בִּשְׂרָהּ *interpretatio ejus*,

מִתְּנָן מִתְּנָנוּּ נִשְׁמָתָּהּ נִשְׁמָתָּהּ *anima tua*,

מִתְּנָתְךָ *donata tua.* faul. l. 2. ad Alter de emphaticis movet, si mund. of. judic. q. p. g. in fin. ad. scrip. s.

At Pluralibus masculinis absolutis accedunt ablato Nun cum puncto præcedente, & manente Jod, indice numeri multitudinis, & manente Jod, indice numeri multitudinis,

עֲבָדֶיךָ עֲבָדֶיךָ עֲבָדֶיךָ *servi tui.*

Eademque est ratio Dualium, רַגְלָיוּ רַגְלָיוּ *pedes ipsius.*

Participiis eâdem ratione Affixa accedunt, quâ Nominibus.

§. 28. Terminale punctum tzeri, patach, & segol formæ absolutæ, in emphasi, motione adjectivorum, declinatione aut affixione tollitur, succedente schevate. צֵלָם צֵלָם *imago*,

זְמַן זְמַן זְמַן *tempus*,

קִדְשׁ קִדְשׁ קִדְשׁ *sanctitas*,

עֵלְמָן עֵלְמָן עֵלְמָן *stultus, stulta*,

§. 29. Forma פִּקְדָּהּ seu פִּקְדָּהּ corripit cholem istis in casibus in oppositam brevem kametzchatuph vel kibbutz, עֵשֶׁבֶת עֵשֶׁבֶת *robur tuum*,

אֵשׁוּן אֵשׁוּן אֵשׁוּן *angustia.*

§. 30. Forma עֵין in iisdem incrementis

Jod

Jod schevato præmittit patach, עין עיני ^{ocu-}
lus. Aliquando Hebræorum more ^(עין עיני) Jod
 quiescit in tzeri, וְעַיִן אֱלֹהִים & *oculus Deus*
ipsorum, Ezr. 5, 5. לַיְלָה לַיְלִיָּה *nox*, ubi insu-
 per Jod mobile accessit.

§. 31. Forma פִּקְרִי Jod movet, quemad-
 modum apud Hebræos, ^(פִּקְרִי) unde vocalis ante-
 cedens, quæ brevis relinquitur, in scheva abit.
 עֵינִי עֵינָא *afflictus*, כְּכִי כְכִיָּא *fletus*.

§. 32. Monosyllaba in patach mutant il-
 lud in scheva, בְּרִי בְרִיָּא *filius*
meus. Eorundem tzeri aut schurek servatur.
 פֶּטְרָא פֶּטְרָא *petra*, סוּס סוּסָא *equus*, שֵׁם שֵׁםָא
os. At שֵׁםָא nomen habet שֵׁם ab Hebræo שֵׁם.
 Defectiva radicali secunda accepto dages
 tzeri in chirek breve vertunt, & cholem in
 kibbutz; patach autem retinent, vel in chi-
 rek breve mutant. אֶבְיָא אֶבְיָא *signum*, אֶבְיָא
fovea, רוֹס רוֹסָא *ros*, בֻּצְעָא בֻּצְעָא *buccella*.

§. 33. Pronomina separata sunt Perso-
 nalia,

1. Pers. com. { Sing. אֲנָא vel אֲנִי *ego*.
 Plur. אֲנַחְנָא, אֲנַחְנָא, אֲנִי *nos*.

2. pers. { Sing. com. אַתָּא & אַתְּ *tu*.
 Plur. { masc. אַתְּוֹן & אַתְּוֹן *vos m*
 { fem. אַתְּוִין & אַתְּוִין *vos f*.

b

3. pers.

3. pers.	masc.	sing. הוא, ipse.
		plur. הםון הנון ipsi.
	foem.	sing. היא ipsa.
		plur. הנין ipse.

Demonstrativa, הנהוּ iste: הנהוּ vel הנהוּ iste: illi, הנהוּ illa. vel הנהוּ ista: הנהוּ iste, ista, הנהוּ illi, הנהוּ illa.

Interrogativa personæ, מהוּ quis? rei, מהוּ quid, quod?

Relativum, הנהוּ qui, quæ, cui æquipollet הנהוּ præfixum.

§. 34. Affixa mediantibus certis punctis (vocalibus aut schevate) agglutinantur Nominibus ac Participiis: & quidem Singularibus masculinis, & foemininis utriusque numeri: e. gr. מלכא m. f. rex, מלכותא f. sing. regnum, מלכותא f. pl. regna.

1. p. com.	Sing.	masc. ה per (.) מלכותי מלכותי מלכי
		foem. ה per (.) מלכותא מלכותא מלכא

2. p.	Sing.	masc. ה per (.) מלכותך מלכותך מלכך
		foem. ה per (.) מלכותכי מלכותכי מלככי
	pl.	masc. הון per (:) מלכותכון מלכותכון מלככון
		foem. הון per (:) מלכותכון מלכותכון מלככון

3. p. sing.	Sing.	masc. ה per (..) מלכותה מלכותה מלכה
		foem. ה per (.) מלכותה מלכותה מלכה

3. P. pl. | masc. מַלְכוּתָהוּן מַלְכוּתָהוּן מַלְכוּתָהוּן per (:) הוּן
 | fœm. מַלְכוּתָהֶן מַלְכוּתָהֶן מַלְכוּתָהֶן per (:) הֶן

Ante ה f. aliquando scribitur patach. בְּפִמָּה in

ore ejus Dan. 7, 5. עַל־גְּבִיָּהּ in dorso suo v. 6. *alia legunt גְּבִיָּהּ*

Fœminina pluralia habent interdum cum affixo
 3. p. sing. masc. סְפּוֹתָיוּ וְיוּ labia ejus, cum affixo

3. perf. sing. fœm. plerunque חָרְבַתָּהָּ per (,) הָּ
 vastitates ejus.

Pro קוֹן & הוּן apud Ezram legitur קָם & קָם
 interdum, שְׂמַתָּהֶם nomina ipsorum. Ezr. 5, 9. לָכֶם

Pluralibus masculinis, & dualibus; e. gr.
 מַלְכֵי reges.

2. p. com. { sing. מַלְכִּי per (-) י
 { pl. מַלְכָּנָא מַלְכָּנָא מַלְכָּנָא per (,) נָא י } exclusio-
 trobique
 lod mul-
 titudinis.

2. p. { sing. masc. מַלְכֵי per (,) י oriante lod plur.
 { fœm. מַלְכֵי per (-) י }
 { pl. מַלְכֵי per (-) י }
 { fœm. מַלְכֵי per (-) י }
 { pl. מַלְכֵי per (-) י }
 { fœm. מַלְכֵי per (-) י }

3. perf. Sing. { masc. מַלְכוּתָּהּ per (ו) jod in vav quiescens
 mutato, מַלְכוּתָּהּ illud frequentissime abje-
 ctur filii מַלְכוּתָּהּ
 { fœm. מַלְכוּתָּהּ per (,) eliso vel otiante
 jod, מַלְכוּתָּהּ }

מלכיהוּן per (.) הוּן masc.
 מלכיהוּן per (.) הן fœm.
 §. 35. Tria hæc אב pater, אח frater, אם

socer, in singulari ante affixa adsciscunt schurek, cui illa nudè junguntur. Adhibentur autem tunc affixa tertiæ perf. singularia syllabica וי & הן, אבך pater tuus, אחיך frater ejus, חמותך socer ejus f. Attamen cum affixo primæ perf. singulari analogia observatur, אבך pater meus.

§. 36. Particulæ quædam affixa adsciscunt more nominum. Imitantur autem

I. Singularia, אחור post, בדור propter, מן à, ab, ות nota accusativi, cujus patach, ut syllabam absolvere queat, in kametz mutatur.

II. Pluralia, בחר post, על super, קדם ante, sic אית est.

III. Utraque, tam Singularia quàm Pluralia, בין inter, חלף pro, קבל ante, coram, תחות sub, pro.

SECTIO III. de Verbo.

§. 37. Verbum tribus Conjugationibus variatur, quarum singulæ Activum & Passivum habent. Secunda autem Dageffata est, cæteræ Non-dageffatæ.

i. Pe-

1. <i>Pehal.</i>	פֶּקַד	<i>Itbpehel</i>	אִתְּפֶקַד
2. <i>Pabel</i>	פֶּבֶד	<i>Itbpahal</i>	אִתְּפֶבֶד
3. <i>Aphel</i>	אִפֶּקַד	<i>Ittaphal</i>	אִתְּפֶקַד

§. 38. Terminale punctum Conjugationum ac Temporum corripitur in scheva in Præteritorum tertiâ foemininâ & primâ communi singularibus, nec non in Futurorum secundâ foemininâ singulari, & secundâ ac tertiâ utriusque generis pluralibus. Alias constanter manet.

Excipiuntur Verba Quiescentia mediâ radicali, quæ terminale punctum in prima & tertia conjugatione nuspiam mutant.

§. 39. Præteritorum tertia foeminina singularis formatur à masculina addito תִּ, פֶּקַדְתִּי : & differt à prima singul. communi, quæ hujus loco addit תִּ, פֶּקַדְתִּי. *Targum, נהמה וי ית, femini pof. 38. 13.*

Tertia foemin. sing. definit in geminum segol, si radicalis ultima fuerit Resch; Sin hæc sit Cheth vel Ajin in geminum patach; manente puncto primæ radicalis, דָּבַרְתִּי *duxit* f. שִׁבַּחְתִּי *laudavit* f. Anomalè segol est pro patach in וְהִקַּרְתִּי & *comminuit*, pro אִקַּרְתִּי Dan. 2, 45.

Secunda sing. communis est, addens תִּ ex פֶּקַדְתָּ. *In Targum frequenter loco תִּי תִי = תִּי*

Quiescentia tertiâ radicali in masculino semper תִּ
b 3 ha-

habent, **הָיִיתָ** fuisti: & in prima persona interdum **אָ** adhibent, **שָׁעִיתָ** erravi.

Aliqua addunt secundæ masculinæ **א** vel **ה** paragogicum antecedente kametz, **חָשַׁבְתָּ** cogitasti, & sine eo quandoque kametz sumunt ex Hebraismo, **שָׁבַחְתָּ** laudasti Dan. 5, 23.

Tertia pluralis in masculino **וּ** addit, & **אָ** in foeminino. **פָּקְדוּ** m. & **פָּקְדָא** f. Afform. & interdum **פָּקְדוּן** m. & **פָּקְדוֹן** f. *Assorm. & interdum*
פָּקְדוּן m. & *פָּקְדוֹן* f. *Assorm. & interdum*
Secundæ & prima plurales annectunt fines pronominum **וִין** m. **וִי** f. & **נָא** com. **פָּקְדוּ וִין** m. **פָּקְדוּ וִי** f. & **נָא פָּקְדוּ** com. **פָּקְדוּ וִין** m. **פָּקְדוּ וִי** f. & **נָא פָּקְדוּ** com.

§. 40. Participia flectuntur ut nomina. Extra Pehal **וּ** characteristicum præfigitur.

Activa omnia geminum habent, Præsens & Præteritum, Passiva unum. *(interdum qd in aliis conjugationibus)*

§. 41. Infinitivus in Pehal habet **וּ** characteristicum cum chirek ob scheva primæ radicalis, quod si hæc gutturalis fuerit, segol est sub **וּ**. **מִפְקֹד**, aut **לְמַעַבְד** ad faciendum. *Sic in*
Shaphal. Job: xxxviii: 22. מְהִיבֵנָהּ *hebr. מְהִיבֵנָהּ* *parayoy. 4. 62.*

Extra Pehal à fine adsciscitur **וּ** præcedente gemino kametz, **פָּקְדָא**. *Quod interdum in תָּא mutatur*
etiam ipse Pehal N hinc parayoy infertur. מְהִיבֵנָהּ Efr. V. 9.

§. 42. Imperativus formatur in omnibus Conjugationibus, tum Activis, tum etiam Passivis. Personas ejus distinguunt afformantes sing. foem. **וִי**. plur. masc. **וּ** & plur. foemin. **נָא** sing. foem. **פָּקְדִי** plur. masc. **פָּקְדוּ** plur. foem. **פָּקְדוּן**.

(a) Hinc afformanti **וּ** addunt Chab. qd parayoyum ut **וִי וְהִתְחַנְּנִי** contremunt **וּ** **וְהִתְחַנְּנִי** ut in Bib. §. 43. *Parayoy. y. 77: 17. Et ibid מְהִיבֵנָהּ Commoti p.*

§. 43. Futurum flectitur ex Imperativo, per præformantes & affirmantes.

Præformantes sunt איתא quæ Hebræorum more personas distinguunt, nisi quod י solum tertias Plurales designet in utroque genere. *Talmudici ad imitationem Syrorum. his locis י, יקראו, י*

Affirmantes sunt secundæ singul. foemin. תפקדו. Secundæ & tertiæ pluralium masculinarum quidem תפקדו יפקדו, foeminarum autem תפקדו יפקדו.

In secunda foem. sing. interdum negligitur Nun, תעבר *transi.*

§. 44. Passiva omnia habent characterem אָת : cujus ת prima radicali cognatæ טת per dages inseritur; eidemque sibilanti postponitur, & insuper post י in ך, & post ץ in ן mutatur. Si tamen Thau istud geminandum sit per dages, cum sibilante locum permutare nequit. אֲשַׁתְּכָח *inventus fuit*, אֲשַׁתְּכָח *traditus est*, neque etiam cognatæ inferi, אֲטַבַּע *submersus est*, pro אֲתַטְבַּע : אֲתַדְנִי *judicati sunt*.

Pro אָת ex Hebraismo aliquando אָת scribitur.

§. 45. Conjugatio Prima Verborum Perfectorum (quæ uti apud Hebræos tribus literis radicalibus constant, iisque semper præ-

sentibus, atque omnibus mobilibus,) in Activo Pehal sic formatur.

Præteritum sub radicali primâ scheva habet, sub secunda patach, פָּקַד.

Heic aliquando occurrit chirek breve, vel tzeri, rarò cholem. פָּקַד potuit, יָתַב sedit, קָרַב accessit, שָׁלַט dominatus est, דָּרַמוֹד dormiuit.

Quæ terminantem vocalem heic habent tzeri vel cholem, retinent eam in tertia fœmin. singular. aliqua etiam eandem servant in prima sing. כָּטְלָה cessavit, חֲרוּבָה vastata fuit: sic נִסְבֵּי־רֵי נָא accipi.

Participii præsentis, seu Benoni puncta sunt kametz & tzeri פָּקֵד §. 16. וְאֵלֶּיךָ.

Non est infrequens chirek breve pro tzeri, נִפְחָה descendens, דָּלֵק ardens. §. 4.

Participium præteritum seu Pehil habet puncta scheva & chirek longum, פָּקִיד.

Infinitivus desinit in patach, מִפְקֵד.

Imperativus exit in kibbutz, פִּקֵּד.

Aliquando finis est patach, פָּתַב scribe. Maxime quando media vel ultima est gutturalis mobilis aut resch, בָּתַן proba, שָׁלַח mitte, עָבַר transi, vel tzeri, עָבִיד fac, אָזִיל abi.

Futurum sequitur terminationem Imperativi.

Passi-

Passivum Ithpehel terminatur in tzeri: at
ejus Imperativus ordinariè in patach.

Tzeri istud in præteriti tertiâ ling. fœm. retineri
solet, אֶתְרוּצַרְתָּ *confisa fuit*, si quidem ea fuerit
terminatio in Pehal.

Loco Ithpehel nonnunquam adhibetur Participi-
um præteritum activi Pehal, flectiturque instar præ-
teriti, sic ut chirek longum per omnes personas
constanter retineat. קָטַרְתָּ *occisa est*, à קָטַרְתָּ,
Sic מְקַרְטַתְּ *appensus fuisti*, à מְקַרְטַתְּ, & מְקַרְטַתְּ *avul-*
sa fuerunt à מְקַרְטַתְּ.

§. 46. Conjugatio Secunda characterem
habet dages forte in media radicali, quod pa-
tach ante se postulat.

Dages cum vocali antecedente aliquando cum י
vel ם permutatur, סוּבַרְתָּ *portavit*, שִׁיבַרְתָּ *eripuit*.

Activum Pahel exit ubique in tzeri: præ-
terquam in Participio præterito Pehil, quod
patach habet. וְשִׁבַרְתָּ *et eripuit*

Nonnunquam in Pahel finis est chirek breve קָטַרְתָּ
interfecit. מְלַלְתָּ *loquebatur*.

Passivum Ithpahal ubique finitur in pa-
tach.

§. 47. Conjugatio Tertia in Activo Aphel
habet characterem & cum patach, cujus ex-
clusi vocalem servant characteres tempo-
rum. וְשִׁבַרְתָּ *et eripuit*

Pro & isto subinde ex Hebraismo scribitur ה, sed
si mavis, cum Beugnotio Jr. Chald. 163. אֶתְרוּצַרְתָּ
hinc à ה protheo.

quod à characteristicis temporum non excluditur, quæ illud antecedunt schevata, נְהַשְׁכַּח inveniemus.

Terminans vocalis est tzeri, in Pehil patach.

Adhibetur interdum loco tzeri chirek longum defectivè scriptum: quod in tertia plur. præteriti, itemq; in Imperativo exprimi consuevit, הִרְגִּי irritarunt.

Passivum Ittaphal Thau per dages geminat, & posterius semper suscipit patach, vocalem characteristici activi & exclusi, cujus loco usurpatur euphoniae ergo, אֲתַפְּקֶה pro אֲתַפְּקֶה.

Punctum terminale est patach.

Daniel & Ezras loco hujus passivi constanter usurpant Hophal Hebræum, cujus character est ה cum kametzchatuph. הִתְקַנַּת confirmatus fui, mutato tzeri ultimo in patach, Dan. 4, 33. : הִחַרְבְּתִי devastated fuit, Ezr. 4, 15.

Paradigma Verborum Perfectorum.

Prima Conjugatio.

Activum P E H A L.

Præteritum.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
פִּקְדוּ	פִּקְדוּ	פִּקְדָה	פִּקְדָה 3.
פִּקְדוּן	פִּקְדוּן	Com.	פִּקְדוֹת 2.
Com.	פִּקְדוֹנָא	Com.	פִּקְדוֹת 1.

Beno-

Benoni.

f. Plur. m.	f. Singul. m.
פִּקְדוֹן פִּקְדוֹן	פִּקְדָא פִּקְדָא

Pehil.

f. Plural. m.	f. Sing. m.
פִּקְדוֹן פִּקְדוֹן	פִּקְדָא פִּקְדָא

Infinitivus.

מִפְקֵד

Imperativus.

f. Plural. m.	f. Singul. m.
פִּקְדוֹן פִּקְדוֹן	פִּקְדָא פִּקְדָא

Futurum.

f. Plural. m.	f. Singul. m.	
יִפְקְדוּ יִפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ יִפְקְדוּ	3.
תִּפְקְדוּ תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ תִּפְקְדוּ	2.
Com. נִפְקְדוּ	Com. אִפְקְדוּ	1.

Passivum ITHPEHEL.

Præteritum.

f. Plural. m.	f. Singul. m.	
אִתְּפַקְדוּ אִתְּפַקְדוּ	אִתְּפַקְדָא אִתְּפַקְדָא	3.
אִתְּפַקְדוּ אִתְּפַקְדוּ	Com. אִתְּפַקְדָא	2.
Com. אִתְּפַקְדוּ	Com. אִתְּפַקְדָא	1.

Participium.

f. Plural. m.	f. Singul. m.
מִתְּפַקְדוּ מִתְּפַקְדוּ	מִתְּפַקְדָא מִתְּפַקְדָא

Infini-

Infinitivus.

אֲתַפְקֵדָא

Imperativus.

f. Plural. m.	אֲתַפְקְדוּ	f. Singul. m.	אֲתַפְקְדִי
---------------	-------------	---------------	-------------

Futurum.

f. Plural. m.	יִתְפַקְדוּ	f. Singul. m.	יִתְפַקְדִי	3.
	תִּתְפַקְדוּ		תִּתְפַקְדִי	2.
Com.	נִתְפַקְדוּ	Com.	אֲתַפְקְדִי	1.

Secunda Conjugatio.

Activum PAHEL.

Præteritum.

f. Plural. m.	פִּקְדוּ	f. Singul. m.	פִּקְדִי	3.
	פִּקְדְתֶּם	Com.	פִּקְדְתִי	2.
Com.	פִּקְדְתֶּם	Com.	פִּקְדְתִי	1.

Benoni.

f. Plural. m.	מִפְקְדוּ	f. Singul. m.	מִפְקְדִי
---------------	-----------	---------------	-----------

Pehil.

f. Plural. m.	מִפְקְדוּ	f. Singul. m.	מִפְקְדִי
---------------	-----------	---------------	-----------

Infinitivus.

פִּקְדָא

Impe-

Imperativus.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
פִּקְדְנָא	פִּקְדוּ	פִּקְרִי	פִּקְד

Futurum.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
יִפְקְדוּ	יִפְקְדוּן	תִּפְקֵד	יִפְקֵד 3.
תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּן	תִּפְקְדוּן	תִּפְקֵד 2.
Com.	נִפְקֵד	Com.	אִפְקֵד 1.

Passivum ITHPAHAL.

Præteritum.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
אִתְפְּקְדָא	אִתְפְּקְדוּ	אִתְפְּקֵדַת	אִתְפְּקֵד 3.
אִתְפְּקְדַתוּ	אִתְפְּקְדַתוּן	Com.	אִתְפְּקֵדַת 2.
Com.	אִתְפְּקְדָא	Com.	אִתְפְּקֵדַת 1.

Participium.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
מִתְפְּקְדוּ	מִתְפְּקְדוּן	מִתְפְּקְדָא	מִתְפְּקֵד

Infinitivus.

אִתְפְּקְדָא

Imperativus.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
אִתְפְּקְדְנָא	אִתְפְּקְדוּ	אִתְפְּקְרִי	אִתְפְּקֵד

Futurum.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
יִתְפְּקְדוּ	יִתְפְּקְדוּן	תִּתְפְּקֵד	יִתְפְּקֵד 3.
תִּתְפְּקְדוּ	תִּתְפְּקְדוּן	תִּתְפְּקְדוּן	תִּתְפְּקֵד 2.
Com.	נִתְפְּקֵד	Com.	אִתְפְּקֵד 1.

Tertia

6

SYNOPSIS.
Tertia Conjugatio.
Activum APHEL.

Præteritum.

f. Plur.	m.	f. Sing.	m.	
אֶפְקְדָא	אֶפְקְדוּ	אֶפְקְדַת	אֶפְקְדַת	3.
אֶפְקְדַתוּ	אֶפְקְדַתוּ	Com.	אֶפְקְדַת	2.
Com.	אֶפְקְדַנָא	Com.	אֶפְקְדַת	1.

Benoni.

f. Plur.	m.	f. Sing.	m.
מִפְקְדוּ	מִפְקְדוּ	מִפְקְדָא	מִפְקְדַת

Pehil.

f. Plur.	m.	f. Sing.	m.
מִפְקְדוּ	מִפְקְדוּ	מִפְקְדָא	מִפְקְדַת

Infinitivus.

אֶפְקְדָא

Imperativus.

f. Plur.	m.	f. Sing.	m.
אֶפְקְדַנָא	אֶפְקְדוּ	אֶפְקְדַת	אֶפְקְדַת

Futurum.

f. Plur.	m.	f. Sing.	m.	
יִפְקְדוּ	יִפְקְדוּ	יִפְקְדַת	יִפְקְדַת	3.
יִפְקְדַתוּ	יִפְקְדַתוּ	Com.	יִפְקְדַת	2.
Com.	יִפְקְדַנָא	Com.	יִפְקְדַת	1.

Passi-

Passivum ITTAPHAL.

Præteritum.

f. Plur. m.	f. Sing. m.		
אתפקדא	אתפקד	אתפקדת	אתפקד 3.
אתפקדתן	אתפקדתין	Com.	אתפקדת 2.
Com.	אתפקדנא	Com.	אתפקדת 1.

Participium.

f. Plur. m.	f. Sing. m.		
מתפקדן	מתפקדא	מתפקד	מתפקד

Infinitivus.

אתפקדא

Imperativus.

f. Plur. m.	f. Sing. m.		
אתפקדנא	אתפקדו	אתפקדי	אתפקד

Futurum.

f. Plur. m.	f. Sing. m.		
יתפקדן	יתפקדו	תתפקד	יתתפקד 3.
תתפקדן	תתפקדו	תתפקדו	תתפקד 2.
Com.	נתתפקד	Com.	אתתפקד 1.

§. 48. Inchoata Nun (& pauca à Jod incipientia,) sequente dageffabili, primam radicalem schevate muto notandam propter characteristicam antecedentem, inserunt secundæ per dages forte. Fit istud in Infinitivo & Futuro Pehal, & per universam Conjugationem tertiam Aphel, Ittaphal, atque etiam Hophal

Hophal, si quando ex Hebraismo usurpatur,
 פִּקַּח eductus est.

In Imperativo Pehal prima per aphaeresin
 tollitur, פִּיק *exi*, כֹּס *macta*, שָׂר *custodi*.

Alibi omnia habent regularia.

PEHAL.

Infinitivus.

פִּקַּח

Imperativus.

f.	Plur.	m.	f.	Sing.	m.
פִּקַּחַ		פִּקַּח	פִּקַּח		פִּקַּח

Futurum.

f.	Plur.	m.	f.	Sing.	m.	
יִפְקֹחַ		יִפְקֹחוּ	תִּפְקֹחַ		יִפְקֹחַ	3.
תִּפְקֹחוּ		תִּפְקֹחוּ	תִּפְקֹחוּ		תִּפְקֹחוּ	2.
Com.		נִפְקַח	Com.		אִפְקַח	1.

APHEL.

&c.	אִפְקַחַת	אִפְקַחְתָּ	אִפְקַחְתָּ	<i>Præteritum.</i>
	&c.	מִפְקַחַת	מִפְקַחְתָּ	<i>Benoni.</i>
	&c.	מִפְקַחַת	מִפְקַחְתָּ	<i>Pehil.</i>
			אִפְקַחְתָּ	<i>Infinitivus.</i>
	&c.	אִפְקַחְתָּ	אִפְקַחְתָּ	<i>Imperativus.</i>
&c.	תִּפְקֹחוּ	תִּפְקֹחוּ	יִפְקֹחוּ	<i>Futurum.</i>

ITTAPHAL.

&c.	אִתְפַּקַּחְתָּ	אִתְפַּקַּחְתָּ	אִתְפַּקַּחְתָּ	<i>Præteritum.</i>
	&c.	מִתְפַּקַּחְתָּ	מִתְפַּקַּחְתָּ	<i>Participium.</i>
			אִתְפַּקַּחְתָּ	

שָׁפַח *Infinitivus.*

&c. אֶשְׁפַּח שָׁפַח *Imperativus.*

&c. שֶׁפַח שָׁפַח *Futurum.*

§. 49. Geminantia mediam radicalem in participiis Pehal, in Ithpehel toto, in tota quoque conjugatione Secundâ analogâ sunt.

At Dan. 4, 4. עֲלִילִין *ingredientes*, juxta literas analogum est, puncta verò anomaliâ poscunt eji-
ciendæ mediæ.

Alias media radicalis ejicitur unâ cum puncto antecedente, ac compensatur per dages, quod inscribendum vel tertiæ radicali, si nulla antecesserit characteristica, & vox augeatur à fine, עָלִילִין *ingressa est*; (attamen si tertia schevata fuerit, dages ex eâ excidit. דִּקְדַּתִּין *comminuitis*.) Vel primæ radicali, quoties antecedit characteristica, יִבֹּחַ *diripiet*, מִן *gratiam facere*, quod habet dages implicitum.

Imperativus & Futurum Pehal communissimè in cholem desinunt.

In Hophal est הִעָרַךְ *introducitur est* Dan. 5, 13.
& הִעָרְכִי *introduci sunt* v. 15. utrobique dages implicitè comprehenso in vocali brevi.

PEHAL.

Præteritum.

f.	Plur.	m.	f.	Sing.	m.
דָּקָא		דָּקִי	דָּקַת		דָּק 3.
(דָּקַתוּ		דָּקִיתוּ	Com.	דָּקַתְּ	2.
Com.		דָּקַנָּא	Com.	דָּקַתְּ	1.

Infinitivus.

מִדָּק

Imperativus.

f.	Plur.	m.	f.	Sing.	m.
דָּקַנָּא		דָּקִי	דָּקִי		דָּק

Futurum.

f.	Plur.	m.	f.	Sing.	m.
יִדָּקוּ		יִדָּקוּ	תִּדָּק		יִדָּק 3.
תִּדָּקוּ		תִּדָּקוּ	Com.	תִּדָּקְתְּ	2.
Com.		נִדָּק	Com.	אִדָּק	1.

APHEL.

Præteritum.

f.	Plur.	m.	f.	Sing.	m.
אִדָּקַא		אִדָּקִי	אִדָּקַת		אִדָּק 3.
אִדָּקַתוּ		אִדָּקִיתוּ	Com.	אִדָּקַתְּ	2.
Com.		אִדָּקַנָּא	Com.	אִדָּקַתְּ	1.

Benoni.

f.	Plur.	m.	f.	Sing.	m.
מִדָּקוּ		מִדָּקִי	מִדָּקַא		מִדָּק

Pe-

Pehil.

f. Plur. m.	מִדְּקִין	מִדְּקִין	f. Sing. m.	מִדְּקִין	מִדְּקִין
-------------	-----------	-----------	-------------	-----------	-----------

Infinitivus.

אֲדַקֵּא

Imperativus.

f. Plur. m.	אֲדַקֵּנָא	אֲדַקֵּן	f. Sing. m.	אֲדַקֵּן	אֲדַקֵּן
-------------	------------	----------	-------------	----------	----------

Futurum.

f. Plur. m.	יִדְּקִין	יִדְּקִין	f. Sing. m.	יִדְּקִין	יִדְּקִין	3.
	תִּדְּקִין	תִּדְּקִין		תִּדְּקִין	תִּדְּקִין	2.
Com.	נִדְּקִין	נִדְּקִין	Com.	אֲדַקֵּן	אֲדַקֵּן	1.

ITTAPHAL.

&c.	אֲתִדְּקִין	אֲתִדְּקִין	אֲתִדְּקִין	<i>Præteritum.</i>
&c.	מִתְּדַקֵּן	מִתְּדַקֵּן	מִתְּדַקֵּן	<i>Participium.</i>
			אֲתִדְּקֵא	<i>Infinitivus.</i>
&c.	אֲתִדְּקִין	אֲתִדְּקִין	אֲתִדְּקִין	<i>Imperativus.</i>
&c.	תִּתְּדַקֵּן	תִּתְּדַקֵּן	יִתְּדַקֵּן	<i>Futurum.</i>

§. 50. Prima Aleph schevate muto insignianda in Pehal quiescit expressa vel latens in tzeri, מֵאֲמַר aut מִמְּרִי *dicere*; aut insuper mutata in jod, יִיכַל *comedet*.

In Conjugationum Primæ & Secundæ Passi.

Passivis, aut sequitur analogiam, aut elisa
 compensatur geminatione Thau caracte-
 ristici per dages; אָתְּאָכַל vel אִתְּכֵל *come-*
stus fuit, אֶתְאַסַּה vel אִתְּסַה *sanatus fuit*.

In Pahal subinde tollitur, migrante vo-
 cali ejus ad characteristicam schevatam, מִלֵּךְ
docens pro מֵאֵלֵךְ

In Conjugatione tertia Aleph mutatur
 in Vav, quiescens in cholem, אוֹכַל *come-*
dere fecit; aut in mutuatitio Hophal in schurek,
 הִרְבֵּה *perditum est*. Dan. vii. ii.

Amittunt Aleph in Imperativo Pahal אִירֵא *abire*,
 & אִתֵּנִי *venit*: interdum tamen analogia sunt.
 Verbum אָמַן in Conjugatione tertia Aleph mu-
 tat in Jod quiescens in tzeri, הִימִין *credidit*. Sed
 אִתֵּנִי ibidem in jod mobile vertit, אִיתֵי *adduxit*,
 in Targum. לָהּ יֵתִיחַ *et adduxerunt*. *Infinit. Aphel cum י.*
 Conjug. Dan. v. 2.

PEHAL.

&c.	אָכַלְתָּ	אִכַּלְתָּ	אָכַל	<i>Prateritum.</i>
&c.		אִכַּלְתָּ	אָכַל	<i>Benoni.</i>
&c.		אִכַּלְתָּ	אָכַל	<i>Pebil.</i>
	מִכַּל	מִיכַל	מֵאֲכַל	<i>Infinitivus.</i>
&c.		אִכַּלְוּ	אָכַל	<i>Imperativus.</i>
&c.		תִּיכַל	יֵאֲכַל	<i>Futurum.</i>

ITHPE-

ITHREHEL.

&c.	אתכלת	אתאכל	<i>Præteritum.</i>
&c.	מתאכלא	מתכל	<i>Participium.</i>
		אתאכלא	<i>Infinitivus.</i>
&c.	אתאכלו	אתאכל	<i>Imperativus.</i>
&c.	תתאכל	יתאכל	<i>Futurum.</i>

PAHEL.

&c.	אכלת	אכל	<i>Præteritum.</i>
&c.	מאכלא	מאכל	<i>Benoni.</i>
&c.	מאכלא	מאכל	<i>Pehil.</i>
		אכלא	<i>Infinitivus.</i>
&c.	אכלו	אכל	<i>Imperativus.</i>
&c.	תאכל	יאכל	<i>Futurum.</i>

ITHPAHAL.

&c.	אתאכלת	אתאכל	<i>Præteritum.</i>
&c.	מתאכלא	מתאכל	<i>Participium.</i>
		אתאכלא	<i>Infinitivus.</i>
&c.	אתאכלו	אתאכל	<i>Imperativus.</i>
&c.	תתאכל	יתאכל	<i>Futurum.</i>

APHEL.

&c.	אוכלת	אוכל	<i>Præteritum.</i>
&c.	מוכלא	מוכל	<i>Benoni.</i>

&c.	מוֹכֵלָא	מוֹכֵל	<i>Pehil.</i>
		אוֹכֵלָא	<i>Infinitivus.</i>
&c.	אוֹכֵלִי	אוֹכֵל	<i>Imperativus.</i>
&c.	תֹּכֵל	יֹכֵל	<i>Futurum.</i>

ITTAPHAL.

&c.	אֶתְּוֹכַלְתָּ	אֶתְּוֹכֵל	<i>Præteritum.</i>
&c.	מֵתְּוֹכֵלָא	מֵתְּוֹכֵל	<i>Participium.</i>
		אֶתְּוֹכֵלָא	<i>Infinitivus.</i>
&c.	אֶתְּוֹכֵלִי	אֶתְּוֹכֵל	<i>Imperativus.</i>
&c.	תֵּתְּוֹכֵל	יֵתְּוֹכֵל	<i>Futurum.</i>

§. 51. Prima Jod scheinute muto insigni-
enda post characteristicam, in Pehal quiescit
in tzeri vel churek, מִיֵּלְדָּר *parere*, תִּיקָר *pretio-*
sum sit.

Interdum in churek breve & dages resolvitur, יִכֵּל
poterit, & hoc ipsum dages in Nun scheinute ver-
titur, quod in verbo יָדַע *novit*, frequens est, אֲנֵיִךְ
sciam. י. ג.

In Imperativo Pehal Jod per aphæresin
abjicitur, & terminale punctum est tzeri, תֵּב
sede.

In Conjugatione tertiâ Jod mutatur in
Vav, quiescens in cholem, הוֹדַע *notum fecit.*

Ast in Hophal peregrino in schurek, הוֹסִפֶּרָה
addita est Dan. 4, 33.

Inter-

Interdum in Aphel Jod manet, quiescens in tzeri, **הִיבֵל** *deportavit*, rarius diphthongescens cum patach, **אִינַק** *lactavit*.

Analogia obtinet in Pehal præterito (cujus finis est tzeri) & utroque participio, in Ithpehel item, nec non in Pahel & Ithpahel totis.

PEHAL.

		מִיָּלַד	<i>Infinitivus.</i>
&c.	לְדִי	לֵד	<i>Imperativus.</i>
&c.	תִּיָּלַד	יִיָּלַד	<i>Futurum.</i>

APHEL.

&c.	אִוְלַדְתָּ	אִוְלַד	<i>Præteritum.</i>
&c.	מִוְלַדְתָּ	מִוְלַד	<i>Benoni.</i>
&c.	מִוְלַדְתָּ	מוֹלַד	<i>Pehil.</i>
		אִוְלַדְתָּ	<i>Infinitivus.</i>
&c.	אִוְלַדְדִי	אִוְלַד	<i>Imperativus.</i>
&c.	תִּוְלַד	יִוְלַד	<i>Futurum.</i>

ITTAPHAL.

&c.	אִתְוַלַּדְתָּ	אִתְוַלַּד	<i>Præteritum.</i>
&c.	מִתְוַלַּדְתָּ	מִתְוַלַּד	<i>Participium.</i>
		אִתְוַלַּדְתָּ	<i>Infinitivus.</i>
&c.	אִתְוַלַּדְדִי	אִתְוַלַּד	<i>Imperativus.</i>
&c.	תִּתְוַלַּד	יִתְוַלַּד	<i>Futurum.</i>

§. 52. Media Vav quiescens in Conjugationibus Primâ & Tertiâ ejicitur unâ cum puncto antecedente, & characteristicæ possident scheva, **מִתְּהַיָּט** *proficisci*.

In Pehal Præterito terminale punctum est kametz, **בָּת** *pernoctavit*, quod ubique retinetur, eidemque adhæret accentus, præterquam in secundâ plurali, quamobrem in 1. singul. tzeri in segolabit, **סָמַת** *pesui*.

Verbum **מָוַת** *mori*, poscit chirek longum **מִוַּת** *mortuus est*.

Benoni pro Vav adsciscit Aleph, quod in motione & declinatione in Jod mobile transit, **עֲמָן** *stans*, **צִיּוּן** *jejunantes*.

In Daniele retinetur Aleph, **קַאֲמִיא** *stantes*, Dan. 7, 16. **זַעֲזַעִין** *trementes* cap. 5, 19. **דְּאָרֵי** *habitantes* cap. 4, 32. pro quibus Masorethæ legi volunt **דְּיָרֵי** & **זַעֲזַעִין**.

Pehil exit in chirek longum, **שָׁיִם** *positus*.

Verbum hinc formatum habet kibbutz, **שָׁמַרְתָּ** *posita fuit*.

Infinitivus desinit in kametz, **נִשְׁטַת** *natare*.

Imperativus & Futurum in schurek plerunque vel kibbutz, **קוּמִי** *surge* f. **תִּדְרֹר** *habitabit*.

At **שָׁיִם** *posuit*, in Imperativo chirek, **הִיָּט** *abiit*, in Futuro kametz habet. Infini-

Infinitivi extra Pehal regulariter finiuntur.

In Ithpehel Thau characteristicum geminatur, & kametz, finis præteriti activi (rarius chirek longum) obtinet per universam conjugationem, **מִתְשַׁבֵּחַ** *oppositus*.

Passivum tertiæ Ittaphal hinc non differt nisi terminatione, quæ heic patach est, **תִּתְקַם** *erectum fuit*.

In neutro horum Passivorum admitti potest metathesis ante sibilantem; vix etiam syncope ante cognatas.

In Aphel terminale punctum est chirek longum, rarius tzeri; hoc tamen semper adest quoties tertia radicalis in medio schevate quiescente notanda est, **תִּתְיָב** *respondit*, **תִּתְקַם** *erexit*, **תִּתְבַּתִּין** *respondistis*.

In Conjugatione secunda Vav mutatur in Jod mobile, & analogia de cætero observatur, **תִּתְקַמֵּן** *stabilire*.

Hebræorum more etiam media ejecta compensatur geminatione tertiæ radicalis, & loco dages & vocalis brevis antecedentis assumitur cholem, **מִרְוֹמִים** *extollens Dan. 4, 34.* ו.ד. ג. Hebr. פ. 170. ק. 271.

PEHAL.

Præteritum.

f.	Plural.	m.	f.	Singul.	m.	
קָמַתְּ		קָמַתְּ	קָמַתְּ		קָמַתְּ	3.
קָמַתְּ		קָמַתְּ	Com.		קָמַתְּ	2.
Com.		קָמַתְּ	Com.		קָמַתְּ	1.
			c s			Be-

Benoni.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
קִימִין	קִימִין	קִימָא	קִימָא

Pehil.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
קִימִין	קִימִין	קִימָא	קִימָא

Infinitivus.

מִקָּם

Imperativus.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
קִימִינָא	קִימִין	קִימִי	קִימִי

Futurum.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
יִקְוִינָא	יִקְוִינָא	יִקְוִינָא	יִקְוִינָא 3.
יִקְוִינָא	יִקְוִינָא	יִקְוִינָא	יִקְוִינָא 2.
Com.	יִקְוִינָא	Com.	יִקְוִינָא 1.

ITHPEHEL.

&c. אִתְקַמַּת אִתְקַמַּת *Præteritum.*&c. מִתְקַמָּא מִתְקַמָּא *Participium.*אִתְקַמָּא *Infinitivus.*&c. אִתְקַמִּי אִתְקַמִּי *Imperativus.*&c. יִתְקַמִּי יִתְקַמִּי *Futurum.*

PAHEL.

&c. קִימָת קִימָת *Præteritum.*&c. מִקְוִימָא מִקְוִימָא *Benoni.*

&c.

&c.	מְקִימָא	מְקִים	<i>Pehil.</i>
		קִימָא	<i>Infinitivus.</i>
&c.	קִימִי	קִים	<i>Imperativus.</i>
&c.	תְּקִים	יְקִים	<i>Futurum.</i>

ITTAPHAL.

&c.	אַתְקִים	<i>Prateritum.</i>
&c.	מְתְקִים	<i>Participium.</i>
	אַתְקִימָא	<i>Infinitivus.</i>
&c.	אַתְקִים	<i>Imperativus.</i>
&c.	יְתְקִים	<i>Futurum.</i>

APHEL.

Prateritum.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.	
אַקִימָא	אַקִימוּ	אַקִימַת	אַקִים	3.
אַקִימְתָּן	אַקִימְתָּן	Com.	אַקִימַת	2.
Com.	אַקִימְנָא	Com.	אַקִימַת	1.

Benoni.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
מְקִימְתָּן	מְקִימְתָּן	מְקִימָא	מְקִים

Pehil.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
מְקִימְתָּן	מְקִימְתָּן	מְקִימָא	מְקִים

Infinitivus.

אַקִימָא

Impe-

C.

Imperativus.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
אֲקַמְנָה	אֲקִימוּ	אֲקִימִי	אֲקִים

Futurum.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
יִקְמוּ	יִקְמוּן	תִּקְיִם	יִקְיִם
תִּקְמוּן	תִּקְמוּן	תִּקְיִמִין	תִּקְיִם
Com.	נִקְיִם	Com.	אֲקִים

ITTAPHAL.

&c.	אֲתַקֵּם	<i>Præteritum.</i>
&c.	מִתַּקֵּם	<i>Participium.</i>
	אֲתַקֵּמָה	<i>Infinitivus.</i>
&c.	אֲתַקֵּם	<i>Imperativus.</i>
&c.	יִתַּקֵּם	<i>Futurum.</i>

§. 53. Quiescentia tertiâ radicali in Aleph He vel Jod desinunt, ac diversimodè quiescunt. Præteritum Pehal in אַ, vel הַ, vel יַ, vel יָ, terminatur, Ithpehel, Pahel & Ithpahal in יַ, Aphel & Ittaphal in יַ, rarius in יָ.

Quando desinit in אַ, vel הַ, tunc 3. fœm. sing. in הַ, vel הָ, & 3. m. plur. in יַ exit, pereunte utrobique אַ aut הַ. רָבַתּ crevit f. מָטַרָה pervenit. רָמוּ projecerunt. In 3. f. plur. manet אַ cum antecedente kametz. רָאוּ viderunt f. In 2. & 1. pers. utri-

usque numeri אַ mutatur in Jod quiescens in tzeri

Quando 2. pl. in יַ desinit & in tzeri אַ בִּיבִיךָ יַ מָטַרָה vel גִּיגִיעַ, ut רָמוּן viderunt. י. 77: 17.

vel chirek, בָּנִיתָ *adificasti*, הָיִיתָ *fui*, צָבִיתָ *vo-*
lui, in Pehal aliquando diphthongescens cum pa-
 tach in 2. singulari הָיִיתָ *vidisti*.

Quando desinit in ך̄, ubique terminatio illa ma-
 net, atque in 3. m. plur. Vav vocali cassum adsci-
 scitur, שָׁנוּ *mutarunt*. In 3. f. utriusque numeri
 ante affirmantes Jod per dages geminatur, כָּתִיתָ
caligavit f. חָמְיָא *viderunt* f. Interdum loco hujus
 dages א̄ adhibetur בְּלִיָּאתָ *veteravis*. Quod א̄ si
 etiam in 3. m. plur. accedat, affirmanti ך̄ reddit
 punctum schurek, צָדִיָּאָרָו *destructa sunt*.

Quando desinit in ך̄, tunc Jod mobile est in 3. f.
 sing. antecedente schevate. אֶסְעֵרָו *seduxit* f. qui-
 escit autem in chirek in 3. plur. cui affirmans maf-
 culina nudè, fœminina mediante kametz jungitur.
 אֶסְחִיָּו אֶסְחִיָּו *lavarunt* m. f. in reliquis personis
 in tzeri quiescit. אֶרְחִמִּיתָ *videre fecisti*. m.

Participia finem habent אֶרְגֵּא *rogans*,
 בָּנָא *adificatus*. At Pehil in Pahel & Aphel ך̄ vel
 juxta alios ך̄, מְחַפֵּי vel מְחַפֵּי *rectus*. Perit autem
 tertia in plurali masculino, cujus finis est ך̄, juxta
 §. 23. בָּנִיָּו *adificantes*: in fœmininis verò in Jod mo-
 bile transit, שְׁנִיָּא *diversa*.

Infinitivus Pehal in א̄ exit, deficiente nonnun-
 quam ם̄ caracteristico, לְהוֹרָא *solvere*, לְהוֹרָא
 esse.

esse, quod in hoc verbo apud Danielelem & Ezram perpetuum est. Extra Pehal tertia ante affirmantem est א, aut etiam ejus loco Jod mobile, לְאִסְאָה, sanare,

לְהַשְׁמִיטָה, mutare. F. Nescio q̄ hic filii vult affirmantem

Imperativorum finis est י in tertia conjugatione

Ante affirmantes tertia radicalis eliminatur. Affirmantes foemininas in utroque numero antecedit kametz. וְיָצֵא, vide f. וְיָצֵא, vocare f. וְיָצֵא.

Afformans Masculina plural. quiescit in cholem, וְיָצֵא, venite m. In Aphel ante א תertia abit in Jod

quiescens in tzeri, cui affirmans nudè jungitur, וְיָצֵא, adducite f.

Futuroorum communis terminatio est י vel א.

Perit autem tertia accedentibus affirmantibus in 2. foem. sing. & 2. ac 3. masc. plural, sed in 2. & 3. foem. plural. in Jod mobile transit. Afformans 2. foem. sing. est י, vel י, & masc. plural. י, & frequen-

tius י, י, תִּנְעִיז, flagitabis f. יִשְׁתְּבִיזוּ, bibent, יִשְׁתְּבִיזוּ, habitabunt f.

Hic לְ א תertia etiam veniit וְיָצֵא, ut legeat. Dan v. 7.

PEHAL. Preteritum.

f. Plur.	m.	f. Sing.	m.
גְּלוּ	גָלוּ	גָלָה	גָלָה 3.
גְּלוּתְיָן	גְּלוּתֵיךְ	גָלוּתְךָ	גָלוּתְךָ 2.
Com.	גְּלוּתְנָא	Com.	גָלוּתְךָ 1.

Benoni.

f. Plur.	m.	f. Sing.	m.
גְּלוּ	גָלוּ	גָלוּהָ	גָלוּהָ
			Pehil.

Pehil.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
גִּלְוֵן	גִּלְוֵן	גִּלְוֵי	גִּלְוֵי

Infinitivus.

מִגְלֵי

Imperativus.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
גִּלְוֵן	גִּלְוֵן	גִּלְוֵי	גִּלְוֵי

Futurum.

f. Plur.	m.	f. Sing.	m.	
יִגְלֵן	יִגְלֹן	תִּגְלֵי	יִגְלֵי	3.
תִּגְלֵן	תִּגְלֹן	תִּגְלֵן	תִּגְלֵי	2.
Com.	נִגְלֵי	Com.	אִגְלֵי	1.

ITHPEHEL.

Præteritum.

f. Plur.	m.	f. Sing.	m.	
אִתְגְּלֵינָא	אִתְגְּלֵוֹן	אִתְגְּלֵית	אִתְגְּלֵי	3.
אִתְגְּלֵיתֵן	אִתְגְּלֵיתֵן	אִתְגְּלֵית	אִתְגְּלֵית	2.
Com.	אִתְגְּלֵינָא	Com.	אִתְגְּלֵית	1.

Participium.

f. Plur.	m.	f. Sing.	m.
מִתְגְּלֵן	מִתְגְּלֵן	מִתְגְּלֵינָא	מִתְגְּלֵי

Infinitivus.

אִתְגְּלֵינָא

Impera-

Imperativus.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
אתגלו	אתגלו	אתגלי	אתגלי

Futurum.

f. Plur.	m.	f. Sing.	m.	
יתגלו	יתגלו	תתגלי	יתגלי	3.
תתגלו	תתגלו	תתגליו	תתגלי	2.
Com.	נתגלי	Com.	אתגלי	1.

PAHEL.

Præteritum.

f. Plur.	m.	f. Sing.	m.	
גלו	גלו	גלו	גלו	3.
גלו	גלו	גלו	גלו	2.
Com.	גלו	Com.	גלו	1.

&c. מגלי *Benoni.*&c. מגלי *Pehil.*גלא *Infinitivus.*&c. גלו *Imperativus.*&c. יגלו *Futurum.*

ITHPAHAL.

&c. אתגלי *Præteritum.*&c. מתגלי *Participium.*אתגלא *Infinitivus.*&c. אתגלי *Imperativus.*&c. יתגלי *Futurum.*

APHEL.

APHEL.

Præteritum.

f.	Plur.	m.	f.	Sing.	m.
אֶגְלוּאָה		אֶגְלוּ	אֶגְלוּת		אֶגְלוּ 3.
אֶגְלוּתָן		אֶגְלוּתָן	אֶגְלוּת		אֶגְלוּת 2.
Com.		אֶגְלוּנָא	Com.	אֶגְלוּתִי	אֶגְלוּת 1.

&c. מְגַלָּא *Benoni.*

&c. מְגַלִּי *Pehil.*

אֶגְלוּתָא *Infinitivus.*

&c. אֶגְלוּ *Imperativus.*

&c. יִגְלוּ *Futurum.*

ITTAPHAL.

&c. אֶתְגְלוּת *Præteritum.*

&c. מֵתְגַלִּי *Participium.*

אֶתְגְלוּתָא *Præteritum.*

&c. אֶתְגְלוּ *Imperativus.*

&c. יִתְגְלוּ *Futurum.*

§. 54. Cum Participiis interdum componuntur Pronomina primæ & secundæ personæ decurtata, *Benoni.*

f.	Plur.	m.	f.	Sing.	m.
פְּקִדְנָא		פְּקִדְנָן	פְּקִדְנָא		פְּקִדְנָא 1.p.
פְּקִדְנָתָן		פְּקִדְנָתָן	פְּקִדְנָתִי		פְּקִדְנָתִי 2.p.

Pehil.

f.	Plur.	m.	f.	Sing.	m.
פְּקִדְנָא		פְּקִדְנָן	פְּקִדְנָא		פְּקִדְנָא 1.p.
פְּקִדְנָתָן		פְּקִדְנָתָן	פְּקִדְנָתִי		פְּקִדְנָתִי 2.p.

§. 55. Affixa Verbis jungenda partim alia sunt à nominalibus, partim aliter aecedunt.

1. Perf. sing. נִי per patach, plur נִי per kametz jungitur, utrumque etiam Imperativis per scheva, *נִי פִקְדָנִי* *visitavit me*, *נִי פִקְדָנֵינוּ* *nos*.

Affixa 2. perf. utriusque generis & numeri, & 3. perf. sing. הִי utriusque generis, communi lege verbis & nominibus annectuntur. Sæpe tamen ante hæc, uti etiam ante נִי & נִי 1. perf. affumitur Nun epentheticum.

Pro הִי & הִי quæ Verbis non conveniunt, usurpantur מִי m. & מִי f. dagessato Nun, ad compensationem Nun epenthetici, & præcedente chirek. Quoties tamen sine puncto adsciscuntur, tam chirek quàm dages perit. *מִי פִקְדָנֵינוּ פִקְדָנֵינוּ* *visitavit eos, eas*.

In Futuro ante omnia affixa intervenit Nun epentheticum præcedente chirek, dagessatum quidem cum cæteris affixis, schevatum autem cum כִּי & כִּי *יִפְקְדָנִי* *visitabit me*, *יִפְקְדָנֵינוּ* *vos*.

In 3. & 2. masc. plur. י afformantis tollitur, & per dages compensatur. *יִפְקְדוּנֵינוּ* *visitabunt eum*.

§. 56. Personis Verborum in יי aut י terminatis affixa nudè junguntur. *יִפְקְדוּנִי* *visitarunt me*, *יִפְקְדוּנֵינוּ* *visita f. nos*, *יִגְלוּ* *revelarunt tibi*.

Adhibentur autem heic affixa 3. perf. sing. syllabica *יִפְקְדוּהוּ* *visitare m. illum*.

Omnia verba finita exeuntia in נִי sive id radicale fuerit sive affirmativum, ante affixa amittunt נִי

(a) Loco Nun interdum occurrit נִי epenthet. illud, ut *יִפְקְדוּנִי* ut in *פְקֻדָּתוֹ* de Prov. vi: 24. & *יִפְקְדוּנִי* de Jer. vi: 24.

illud, retinent kametz, cui affixa nudè copulantur,
 מְחַיִּנְנוּ percussimus eos, ex מְחַיִּנָּה, גְּלוּיָהוּ, revelavit ipsi,
 ex גְּלוּיָהוּ.

§. 57. Infinitivis nominalia & Verbalia
 affixa addi possunt. מִפְקְדֵי vel מִפְקְדֵי vel
 מִפְקְדֵי *visitare me.* (a) Non mutanda אֵל, אֵל in ית, sed hocce אֵל
 potius est ordinaria terminatio Infinitivi

Extra Pehal mutant אֵל in ית, ante affixa, unde
 לְשִׁיבֹתֶךָ *ad liberandum te.* etiam sine affixi
 נֶחַד מִלְּשִׁבֹתֶךָ פ. עו. 23. אֵל
 אֵל מִלְּשִׁבֹתֶךָ יו. 17. עפ. פ. 8. 41.

§. 58. Terminale punctum Verbi, etiam
 ubi affirmans accessit, ante affixa tollitur
 substituto schevate: unde prius, si mutabile
 antecedit, in patach abit, סָתְרָה *destruxit*
eum, אֵל סָתְרָה. נִשְׁקָתָהּ *osculata est eum,* ex נִשְׁקָתָהּ,
 שְׁלַחְתָּהּ *misi te,* ex שְׁלַחְתָּהּ.

Immutabilis tamen manet ante affixa.

I. Vocalis secundæ radicalis in Præterito-
 rum 2. perf. utriusque generis & numeri, &
 1. perf. plurali. רַחַמְתֵּנִי *amasti me,* ex רַחַמְתָּהּ,
 אֶסְקֶתֶנּוּ *ascendere fecistis nos,* ex אֶסְקֶתֶנּוּ,
 פִּקְדְנָהּ *præcepimus illi f.,* ex פִּקְדְנָהּ.

II. Vocalis substantialis defectivorum
 & quiescentium media radicali. דָּקַתְכוֹן *com-*
minuit f. vos, ex דָּקַתְכוֹן, לְטִינֹן *maledixit illis,*
 ex לְטִינֹן.

III. Vocalis Imperativi Pehal, si fuerit
 kibbutz, קָטְרֵינִי *alliga eos,* ex קָטְרֵינִי.

d 2 IV. Ka-

SYNOPSIS INSTITUTIONUM SYRARUM.

SECTIO I. *Generalis.*

CANON PRIMUS.

Ingua Syriaca, quæ dialecto tantum ab Hebræâ differt, Literas habet quod ad figuram diversas, quod ad potestatem verò cum Hebræis & Chaldæis ferè easdem. Schema illarum tale est.

Ⲁ Olaph <i>spiritus lenis.</i>	ⲁ Lomad	l.
Ⲃ Beth bh.	Ⲃ Mim	m.
Ⲅ Gomal gh.	Ⲅ Nun	n.
Ⲇ Dolath dh.	Ⲇ Semchat	s.
Ⲉ He. h.	Ⲉ Ngae	H.
Ⲑ Waw w.	Ⲑ Phe	ph.
Ⲓ Zain ds.	Ⲓ Tzode	tz.
Ⲕ Cheth hh.	Ⲕ Quuph	k.
Ⲗ Teth t.	Ⲗ Risch	r.
Ⲙ Jud j.	Ⲙ Schin	fch.
Ⲛ Coph c.	Ⲛ Thau	th.

Harum quinque figuram in fine mutant & Finales appellantur, ⲙ ⲛ, ⲝ Ⲟ, si geminum concurrat ⲟ Ⲡ; ⲡ Ⲣ; ⲣ Ⲥ; ⲥ Ⲧ.

Decoris ergò ad Icriptionem accelerandam literæ

connectuntur continuâ basi: & quidem vel utrinque
 וּבְיָמֵינוּ לְבָרֵךְ אֱלֹהֵינוּ, ex quibus ו lineolam
 adsciscit à summitate ejus ad basin præcedentis li-
 teræ descendentem: vel solummodò antecedenti,
 ל ו א י ז א (mediante lineolâ qualem ו ad-
 hibet,) Sic quoque ו & ו inversa ו ו ac finales
 ו ו ו ו ו.

Ad ornatum quoque ל & א sibi invicem paral-
 lela fiunt, sic ut prior posteriori conformetur, א
 pro א, & ו pro ו.

Pronunciatio quarundam literarum variat, nam
 ל in medio præcedente alio, vel sequente finali ל,
 itemque medium in Benoni Pehal, effertur ut Jud,
 אֵלֹהִים ojar aër, אֵלֹהִים mlojo plenitudo, אֵלֹהִים sojem
 ponens. א initiale cum Chebhozo pronunciatur ut
 א. אֵלֵף ileph didicit. א sequente ו pronuncia-
 tur ut א, אֵחָד ehadh meminie.

Numeri exprimuntur iisdem literis quibus apud
 Hebræos, nisi quod א 15. notet, ו 20. & ו 50.
 Centenarii designantur denariis puncto desu-
 per inscripto א 100. א 200. א 300. &c. [primi
 quatuor tamen per ו א א exprimi solent,] Mil-
 lenarios & myriadas exhibent novem primæ literæ
 lineola subscriptâ: illos si obliquetur dextrorsum א
 1000. א 2000. hos si transversa jaceat א 10000.
 א 20000.

§. 2. Vocales sunt quinque, quas vel fi-
 guræ vel puncta repræsentant:

Peto-

Petocho פֶּטוֹכּוֹ vel פֶּטוֹכּוֹ ba.

Rebhozo רֶבְחוֹזוֹ vel רֶבְחוֹזוֹ aut רֶבְחוֹזוֹ be.

Chebhozo כֶּבְחוֹזוֹ vel כֶּבְחוֹזוֹ bi.

Zekopho זֶקוֹפּוֹ vel זֶקוֹפּוֹ bo.

Ozozo אוֹזוֹזוֹ vel אוֹזוֹזוֹ aut אוֹזוֹזוֹ bu.

Puncta sedem non mutant : figuræ verò supernæ interdum infernæ fiunt, & vice versa.

Ozozo non scribitur sine ׀ nisi in אֵלֹהִים *omnis* & אֵלֹהִים *propter*.

Punctum Ozozo superius Kibbutz notat, inferius Schurek.

Vocales non perpetuò suis consonis adscribuntur, sæpe prorsus negliguntur : judicium autem ex analogiâ Grammaticâ sumendum est.

§. 3. Quiescunt tres literæ א ׀ ל. Olaph quidem cum vocalibus Petocho, Rebhozo & Zekopho in medio & fine ; cum Chebhozo solùm in medio , אֱלֹהִים *Deo*, אֱלֹהִים *consolatus est*, אֱלֹהִים *comedat*, אֱלֹהִים *servi*, אֱלֹהִים *arcanum*, אֱלֹהִים *justus*. Waw verò cum Ozozo, in nominibus peregrinis etiam cum Zekopho, אֱלֹהִים *regnum*, אֱלֹהִים *Paulus*. Jud denique cum Rebhozo & Chebhozo. אֱלֹהִים *mibi*, אֱלֹהִים *duo*.

אֱלֹהִים *semper mobile*.

d 4

Olaph

Olaph nunquam patitur ante se scheva, sed in ejus locum suam vocalem transfert, & in cā quiescit, vel explicite sive expressum, vel implicite sive exclusum & subintellectum.

אֶל־אֵלָּא pro מַלְאִיָּמָה *malus fuit*, אֶל־אֵבְרָאִים pro אֲבוֹתַי *osores mei*.

Jud initiale, cum pronuncietur ut §. 1. loco schevatis perpetuò habet Chebhozo, אֶל־אֵבְרָאִים pro אֲבוֹתַי *pupillus*, idq; substituit schevati præcedentis servilis, ac in eo quiescit. אֶל־אֵבְרָאִים *& sedit*. Istud autem Chebhozo alio schevate sequente non aliter, ac scheva mutatur אֶל־אֵבְרָאִים *pupillus*.

Rejēcta vocalis tam ab Olaph, quàm à Jud in locum antecedentis schevatis, Vocalem istud scheva præcedentem, quæ ex duorum schevatum mobilium concursu nata est, non mutat. אֶל־אֵבְרָאִים pro אֲבוֹתַי *& petiit*, אֶל־אֵבְרָאִים pro אֲבוֹתַי *in centum*, אֶל־אֵבְרָאִים pro אֲבוֹתַי *natus est*.

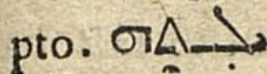
§. 4. Vocales quoad quantitatem sunt anticipites, & jam brevium, jam longarum vicem obeunt. Discrimen ex analogia arcesendum est.

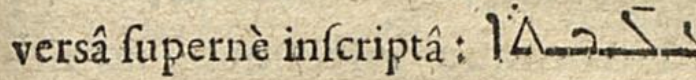
§. 5. Scheva simplex subintelligendum est: & quidem.

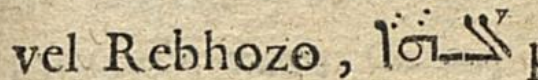

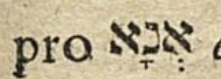
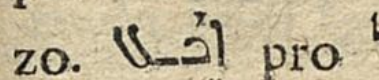
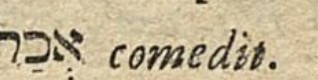
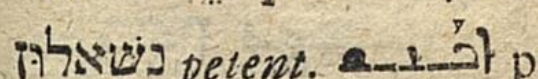
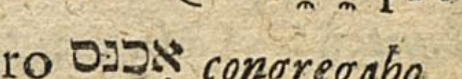
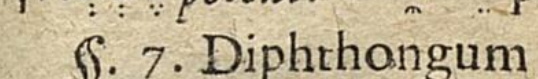
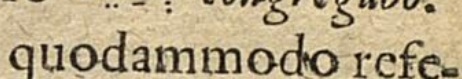
Mobi-

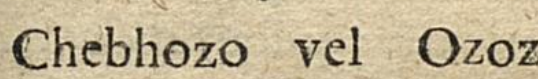
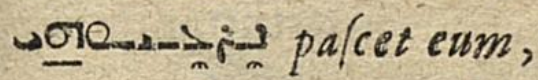
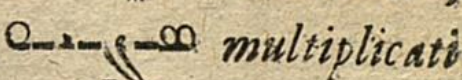

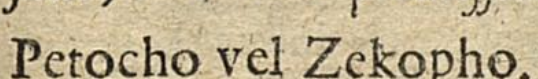
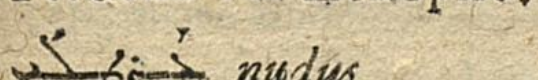
Mobile 1. sub initiali literâ vocali cassâ.
2. in medio post syllabam perfectam. 3. sub
literâ ex analogiâ dageffatâ.

Aliàs quiescens est seu mutum.

Mobile præcedente muto indicatur puncto subscri-
pto. *timor ejus.* Crinesius.

Mutum sequente mobili indicatur virgulâ trans-
versâ supernè inscriptâ: *regina,* Ami-
ra. Sed utrumque rarum est.

§. 6. Compositum scheva nullum est.
Euphoniæ tamen gratia pro simplici mobili
gutturalibus interdum adscribitur Petocho
vel Rebhozo, pro *Deus,* *ego.* Olaph prima vel media radi-
calis in verbis, & Olaph character futurorum
pro schevate mobili semper habent Rebho-
zo. pro *comedit.* pro
 petent. pro *congregabo.*

§. 7. Diphthongum quodammodo refe-
runt Waw præcedente Petocho, Rebhozo,
Chebhozo vel Ozozo *collocavit,*
 pascet eum, *multiplicati*
sunt, *promissio.* & Jud præcedente
Petocho vel Zekopho. *revelasti,*
 nudus.

d s

§. 8.

§. 8. Sex literas אֶבְיִשׁ variat punctum. Supernum אֶבְיִשׁ *durities*, tollit adspirationem, locumque sortitur ab initio & post scheva mutum. Infernum אֶבְיִשׁ *mollities*, adspiratas esse ostendit, quoties scheva mutum non antecedit. אֶבְיִשׁ *diadema*, אֶבְיִשׁ *fractus fuit*. Utrumque infrequens admodum est, & fere tum demum adhibetur, quando ambiguitas distinctionem postulat.

§. 9. Dages forte ex analogia deprehenditur. Si in literam Begadcephath incidat, ea Kuschoi accipit, אֶבְיִשׁ *evangelizavit*: sin in antecedaneam, eadem Begadcephath adspirationis indice Ruchoch insignitur, אֶבְיִשׁ *triticum*, אֶבְיִשׁ *plantabunt*, אֶבְיִשׁ *plantavit*: at אֶבְיִשׁ *volent*, אֶבְיִשׁ *voluit*.

§. 10. Adhibentur nonnunquam lineola vel puncta, (præter ea de quibus dictum §. 1. 2. 5. 8. & 9.) ac partim in orthographiâ, partim in etymologiâ locum habent.

Ad Orthographiam facit.

1. Lineola transversa supernè inscripta literis numeralibus pluribus, aut vocibus decurtatis, אֶבְיִשׁ quindecim, אֶבְיִשׁ pro אֶבְיִשׁ *laus*.

2. Li-

2. Lineola similis subscripta quibusdam literis, quæ otiosas, & in lectione negligendas esse indicat. Vocatur Virgula occultans, & crebrò subintelligenda est. Otiantur hoc modo perpetuò *Olaph* in אֱלִיפַת *alius*, אֱלִיפַת *alia*, אֱלִיפַת *ultimus*, אֱלִיפַת *ultima*, אֱלִיפַת *homo*, אֱלִיפַת *secretum*, אֱלִיפַת *ego*, quoties pro verbo substantivo usurpatur. *Dolath* in אֱלִיפַת *Ecclesia*, אֱלִיפַת *novus*. *He* in אֱלִיפַת *dedit*, quando tertia schevata est, אֱלִיפַת *Romanus*, אֱלִיפַת & אֱלִיפַת pronominibus cum nominibus agglutinatis, & אֱלִיפַת *fuit*, quoties vel tempora verborum format, vel emphaticè adhibetur. *Lomad* in אֱלִיפַת *abiit*, si ו schevandum sit & ל vocalem habeat, quæ tunc ad ו transfertur, אֱלִיפַת *pro ivi*. *Nun* in אֱלִיפַת *annus*, אֱלִיפַת *vice*, אֱלִיפַת *redempta*, אֱלִיפַת *urbs*, אֱלִיפַת *navis*, אֱלִיפַת *uxor*, אֱלִיפַת *latus*, אֱלִיפַת *gigas*, אֱלִיפַת & אֱלִיפַת *tu* pronomibus. *Risch* in אֱלִיפַת *filia*, quoties constructum est אֱלִיפַת. Adhæc prior geminatarum in pluralibus nominibus ortis ex gemi-

geminantibus mediam radicalem, & unam duntaxat in singulari exprimentibus. יממה נמצא

maria, fluctus.

3. Punctum diacriticum vario situ ambiguitatem lectionis tollens; inprimis notandum quum vocales absunt. Cujusmodi occurrit in sequentibus.

אִיזָא אִיזָא *quis, qua.* אִיזָא אִיזָא *manus.*

אִיזָא אִיזָא *veniens.* אִיזָא אִיזָא *signum.*

אִיזָא אִיזָא *venit.*

אִיזָא אִיזָא *miser.* אִיזָא אִיזָא *malus.*

אִיזָא אִיזָא *frens,* אִיזָא אִיזָא *fletus.*

אִיזָא אִיזָא *judex,* אִיזָא אִיזָא *judicium.*

אִיזָא אִיזָא *ille,*

אִיזָא אִיזָא *ipse.*

אִיזָא אִיזָא *illa,*

אִיזָא אִיזָא *ipsa.*

אִיזָא אִיזָא *illi,*

אִיזָא אִיזָא *ipsi.*

אִיזָא אִיזָא *ille,*

אִיזָא אִיזָא *ipsa.*

אִיזָא אִיזָא *nova,*

אִיזָא אִיזָא *novus.*

אִיזָא אִיזָא *illi f.*

אִיזָא אִיזָא *illi m.*

אִיזָא אִיזָא *quis, μὲν.*

אִיזָא אִיזָא *à, ab.*

אִיזָא אִיזָא *rex,*

אִיזָא אִיזָא *consilium.*

אִיזָא אִיזָא *opus,*

אִיזָא אִיזָא *servus.*

אִיזָא

עוֹלָא חַסַּא *iniquus*, עוֹלָא חַסַּא *iniquitas*, חַסַּא עוֹלָא *infans*.

שְׁנַתָּא פְּנִיאָ *annus*, שְׁנַתָּא מְנִיאָ *somnus*.

Ad Etymologiam pertinet,

1. Punctum geminum supernè inscriptum Nominibus utriusque, & Verbis fœminini generis, ad indicandum numerum pluralem. Duo hæc puncta Ribbui, multitudinis dicuntur, & cum puncto literæ Risch coalescunt, juxta Lomad autem interdum inclinantur, פְּתִיחָ פְּתִיחָ *sepulchra aperta*, חַסַּא חַסַּא *bona*, מְלִיכָ מְלִיכָ *reges*, חַבְּתִי חַבְּתִי *habitarunt f.*

2. Omnibus personis Præteriti subscribitur punctum, (exceptâ primâ sing. cui supernè incumbit,) præterea tertia fœm. sing. habet aliud ad sinistrum latus afformantis collocatum, חַבְּתִי חַבְּתִי *visitavit m.* חַבְּתִי חַבְּתִי *f.* חַבְּתִי חַבְּתִי *visitavi.*

3. Participium Præsens Activorum habet punctum supernum; חַבְּתִי, חַבְּתִי, חַבְּתִי. Istud tamen infernum est in Aphel quiescentium mediâ Waw, חַבְּתִי חַבְּתִי *constituens.*

4. Infinitivo & Imperativo sæpè punctum subscribitur; non tamen istud est perpetuum.

5. Futurorum secundæ & tertię personæ infra se punctum habent; primæ autem supra se, יִבְנֶה *edificabit*, יִבְנֶה יִבְנֶה *edificabimus.*

6. Imperativi omnium Passivorum secundæ radicali subducunt virgulam, quæ vocalis absentiam indicat. חַבְּתִי חַבְּתִי *intellige.*

§. 11. Accentus Syri nullos habent adscriptos. Pronunciatione tamen ultimis vel penultimis syllabis debentur: ubi analogia Chaldææ linguæ attendenda est.

§. 12. In derivatione vocum ab Hebræâ origine permutantur sæpissime literæ, tum ejusdem organi, וְגִּמְלוֹ, רַבָּה, à *fama*, à צַדִּיק, *justus*, à טוֹב, *bonum esse*, à שְׂאוֹל, *sepulchrum*, tum sibilantes cum mutis lingualibus וְסוֹבֵל, *aurum*, à זָהָב, *studuit*, à חָפַץ, *ligavit*, à קָשַׁר, *tres*, à שְׁלֹשׁ, *vidua*, à אֶלְמָנָה.

§. 13. Serviles literæ sunt undecim, quot Hebræis: atque etiam eadem, nisi quod Dolath servile sit, & contra Schin radicale.

§. 14. Præfixa dantur quinque, וּ & וּמֶ. Ex his וּ cum Rebhozo particulis quibusdam solùm additur, וּבִּינֵי *hinc*, וּמִיָּד *statim*, וּמִיָּמִינֵי *unquam*; alias separatum וּמִי usurpatur. Reliqua semper accedunt per scheva.

§. 15. Pro terminali puncto Rebhozo substituitur Petocho, quoties sequitur וּמִי & וּמִי radicale

§. 16.

§. 16. Chaldæorum Kametz in Zekopho
abit: כְּלֶמֶת à עֶלְמ *seculum*. Eorundem pa-
tach ultimo substituunt quandoque Rebho-
zo, מֶלֶךְ à מֶלֶךְ *rex*.

§. 17. Duo schevata mobilia concurrere
nequeunt, sed eorum prius mutatur in vo-
calem, posterius fit quiescens. Vocalis autem
illa est Petocho aut Rebhozo: priorem po-
stulant præfixa omnia ante schevatas, כְּמַלְאֲכָא
in cælo, posterior plerunque adhibetur pro
chirek Chaldæorum ex hac lege oriundo,
 $\text{בְּיָמֵי בְּשָׂרָא בְּיָמֵי בְּשָׂרָא}$ *caro*. Sic $\text{בְּיָמֵי בְּשָׂרָא בְּיָמֵי בְּשָׂרָא}$
visitatus fuit. Posterius autem scheva quan-
do abjicitur, prius redit.

§. 18. Gutturales dages non ferunt, at
scheva simplex admittunt, tum mobile,
 $\text{בְּיָמֵי בְּשָׂרָא}$ *profundus*, $\text{בְּיָמֵי בְּשָׂרָא}$ *peccata*: tum
mutum finale citra patach furtivum, $\text{בְּיָמֵי בְּשָׂרָא}$
Iesus.

SECTIO II. DE NOMINE ET PARTICULA.

§. 19. Genus Nominum aut Masculinum
est, aut Fœmininum: in paucis Commune.
Præter ea quæ Significatione Muliebria sunt,
etiam

etiam alia nonnulla ejusdem generis in literam radicalem exeunt. Aliàs Fœminina desinunt.

I. In $\aleph$ servile, non tamen emphaticum, $\aleph\text{וֹ}$ *potentia.*

II. In Δ vel $\aleph$ heemantica: quæ sæpe numero $\aleph$ suum abjiciunt, quando absolutè usurpantur, extra constructionem regiminis vel affixionem. $\aleph\text{וֹ}$ $\aleph\text{וֹ}$ *bonitas, gratia, אֶרֶץ* $\aleph\text{וֹ}$ *trabs.*

Numeralia Cardinalia sub masculinâ terminatione fœminina sunt, sub muliebri autem virilia.

§. 20. Loco He demonstrativi Hebræorum nominibus à fine jungitur $\aleph$ emphaticum, usu tamen latiore: & quidem

Masculinis nudè: $\aleph\text{וֹ}$ $\aleph\text{וֹ}$ *corruptio,* $\aleph\text{וֹ}$ $\aleph\text{וֹ}$ *arbor.* Veruntamen $\aleph$ quiescens ante emphasin in Jud mobile transit. $\aleph\text{וֹ}$ $\aleph\text{וֹ}$ *rubus,* $\aleph\text{וֹ}$ $\aleph\text{וֹ}$ *Dominus.*

Fœmininis in radicalem literam vel in Thau servile terminatis, nude. $\aleph\text{וֹ}$ $\aleph\text{וֹ}$ *via,* $\aleph\text{וֹ}$ $\aleph\text{וֹ}$ *regnum.* Desinen-

sinentibus verò in **l**, mutato Olaph in Thau, & puncto antecedente in scheva, **ܠܘܠܐ**

ܠܘܠܐ *sapientia*, **ܠܘܠܐ** *locus*. Fini-

tis in **l** præcedente schevate, datâ ejus loco

terminatione **ܠܘܠܐ** *ebria*,

ܠܘܠܐ *misericors f.*

Fœminina orta à masculinis substantivis solam

emphaticam formam habent, quæ etiam pro abso-

lutâ usurpatur, à **ܠܘܠܐ** *puer*; dicitur

ܠܘܠܐ *puella*. Absoluta tamen locum habet,

quando vel in regimine occurrunt **ܠܘܠܐ**,

vel in pluralem flectuntur, **ܠܘܠܐ** *puella*.

Quædam **o** mobile ante **l** fœmininum consti-

tuunt in emphasi quiescens, **ܠܘܠܐ** *gast-*

dium, **ܠܘܠܐ** *verberatio*.

Quædam ante tertiam radicalem assument **o** :

ܠܘܠܐ *laus*.

§. 21: Motio Masculini in Fœmininum fit

1. In Substantivis additâ ad formam abso-

lutam syllaba **ܐ** : **ܠܘܠܐ** *filius*, **ܠܘܠܐ** *filia* :

ܠܘܠܐ *puer*, **ܠܘܠܐ** *puella*; **ܠܘܠܐ** *equus*;

ܠܘܠܐ *equa*.

Errat hic cl. Auctor: ܠܘܠܐ enim d' e mudo terminatio fœminina sed aucta per l emphaticum unde l fœmin. Cabil in 2. For. Nomen ma utri emphatica fœmin. in his d' finalibus potius adhibita & absoluta fœm. ob g'fusionem; na se; g'funderet; cum forma masculina emphatica.

Nomen **מַלְכָּה** *regina*, descendit à formâ emphaticâ masculinâ, demtâ emphasi: pariterque quæ formantur à finitis in **ל**. **יָלֵם** *puer*, **מַלְכָּה** *puella*.

2. In Adjectivis ad eandem formam absolutam adscita terminatione foeminina **ה**: **חָכֵם** *sapiens m. & f.* **דָּרָג** *peregrinus, a.* Sed Adjectiva in **ל** quiescens finita, mutant ultimam ante terminationem foemininam in Jud mobile, **חָכְמָה** *stultus, a.* **עוֹלָם** *mundus, a.* Adjectiva autem terminata in **ה** heemanticum adsciscunt ante terminationem foemininam Jud mobile, **רַחֲמָנִים** *misericors m. & f.*

§. 22. Forma emphatica Masculinorum ab eâ quæ Foemininis absoluta est non discrepat in Adjectivis; distinctio autem à constructione petenda est: **טוֹב** *bonus*, **טוֹבָה** *bona*: **עָלִי** *excelsus*, **עָלִיָּה** *excelsa*: **שׂוֹרֵם** *ebrius m. emph. & ebria f. abs.* Quæ in **ה** exeunt differentiam habent in foeminino, **עֲזָרָה** *adjutor*, **עֲזָרָה** *adjutrix*.

§. 23.

§. 23. Dualem plurali reddere solenne est. Imitantur illum quatuor in 𐤀 excuntia:

𐤀𐤃 duo, 𐤀𐤃𐤀 dua, 𐤀𐤃𐤀𐤃 ducenti, 𐤀𐤃𐤀𐤃𐤀
Egyptus.

Pluralis Masculinorum desinit in 𐤀. Formatur à singulari emphatico, demtâ empha-

si, 𐤀𐤃𐤀𐤃𐤀 vir. Nam rei reprobant formare plur. absolute forma à singulari emphatico. Dem observare in sequentibus.

Quæcunque in singulari absoluto exeunt in l radicale præcedente Rebhozo, vel in 𐤀; hisce terminationibus amissis habent 𐤀 in

plurali, 𐤀𐤃𐤀𐤃 𐤀𐤃 puer, 𐤀𐤃𐤀𐤃 𐤀𐤃 ebrius, 𐤀𐤃𐤀𐤃 𐤀𐤃 habitatio.

Pluralis Fœmininorum ^(a) terminatur in 𐤀. Formatur à singulari absoluto, ablato 𐤀 fœ-

minino, 𐤀𐤃𐤀𐤃𐤀 laus, 𐤀𐤃𐤀𐤃𐤀 virgo. Quæ desinunt in terminationem masculinam, fle-

ctuntur à singulari emphatico more masculinorum, 𐤀𐤃𐤀𐤃𐤀 anima.

Formæ in 𐤀 exeuntes hoc amittunt, & antecedaneas literas quiescentes movent, 𐤀𐤃𐤀𐤃𐤀 regnum, 𐤀𐤃𐤀𐤃𐤀

(a) Admittenda hic est altera terminatio plur. form. 𐤀𐤃𐤀𐤃𐤀 confessio: in 2º atq; tum in sequentibus via erant fu.ultima. Observandum vero est illam in 1º tantum adhiberi in fur. & 2º ma absoluta §. 24: hanc atm in 2º in absoluta tere nunq; at in emphasi, regimi- na a assipione semper.

§. 24. Plurali Emphasis accedens Masculinorum quidem $\text{ע}^{\text{מ}}$ mutat in א . אֲנָשִׁים viri, $\text{אֲנָשִׁים בְּעָרִים}$ peregrini. Eorundem $\text{ע}^{\text{מ}}$ in נָ vertit, אֲנָשֵׁי דָּוִד Domini.

Attamen I. אֲנָשִׁים faciunt sequentia, $\text{אֲנָשִׁים בְּעָרִים}$ pectora, $\text{אֲנָשִׁים בְּעָרִים}$ fragmenta. II. אֲנָשִׁים habent ista, $\text{אֲנָשִׁים בְּעָרִים}$ filii, sic $\text{אֲנָשִׁים בְּעָרִים}$ pecunia, $\text{אֲנָשִׁים בְּעָרִים}$ modi, $\text{אֲנָשִׁים בְּעָרִים}$ ubera. III. $\text{אֲנָשִׁים בְּעָרִים}$ aqua, & $\text{אֲנָשִׁים בְּעָרִים}$ caeli, hâc formâ tantum occurrunt.

Fœmininorum autem $\text{ע}^{\text{מ}}$ in $\text{נָ}^{\text{(א)}}$ mutat, $\text{אֲנָשִׁים בְּעָרִים}$ anima, $\text{אֲנָשִׁים בְּעָרִים}$ preces.

Anomalix in formatione Pluralis numeri observandæ veniunt istæ.

I. Masculina nonnulla pluralem habent terminationis fœmininæ: hæc autem plerunque Waw mobile, rarius He, adsciscunt ante terminationem pluralem,

$\text{אֲנָשִׁים בְּעָרִים}$ cor, $\text{אֲנָשִׁים בְּעָרִים}$ Dominus, $\text{אֲנָשִׁים בְּעָרִים}$ pater. $\text{אֲנָשִׁים בְּעָרִים}$ nox, $\text{אֲנָשִׁים בְּעָרִים}$ pater.

N. S. Duplex hic admittit terminat. plural. fœminina altera II. Fœ-
in $\text{ע}^{\text{מ}}$ & altera in $\text{נָ}^{\text{(א)}}$ confusio. Et erit finis, Ego est finis hoc tenen-
Dum & alij hunc formatio plural. fœm. hunc cum emphasi hunc
cum affixis erit facillima.

II. Fœminina nonnulla pluralem habent terminationis masculinæ: *חֲדָיָה* hordeum, *לַחְיִים* later.

III. Quædam geminum pluralem ex se formant, sed variatâ significatione: *עֵינַיִם* oculus, *אָזְנוֹתַי* auris, *יָדַיִם* manus, *קַרְנֵי* cornu, sub formâ masculinâ de animatis, propriè, sub fœmininâ de inanimis, metaphoricè usurpantur, *חַיִּים* oculi, & *מַעְיָנִים* fontes: *יָמֵינוּ* tempora, & *אֶתְנַיִם* vice, *עֲשָׂרִים* dies non ultra decem, *עֲשָׂרִים* plures decem diebus.

IV. Nomina quædam Singulari carent, usitata tantùm in numero multitudinis, *חַיִּים* vita, *מַעְיָנִים* fluctus, *מַעְיָנִים* miserationes.

V. Sub unâ terminatione Singularia & Pluralia sunt, punctis Ribbui duntaxat distinguendis, *חֲמֵשׁ* equi, *רֶמֶשׂ* reptile, *צֹרֵן* grex, *בָּשָׂר* armentum, *עוֹף* volucris, *בְּהֵמָה* jumentum, *אָדָם* homo, *שָׁמַיִם* cœlum. At *שָׁמַיִם* juramentum, singulare est, etiam præsentè Ribbui.

§. 25: Casus interdum particulis variantur. Indicat autem Genitivum *בְּחַבְדֵי*

gladii; Dativum & Accusativum Δ , Δ Δ
gladio & gladium. Vocativum aliquando
 emphasis, aut particula O O . Ablativum
 Δ , Δ Δ Δ Δ à *gladio.* Ablativum in-
 strumentum Δ , Δ Δ Δ Δ *gladio.*

§. 26. Regimen non admittit formam
 emphaticam, nisi intercedat O O Δ Δ
Spiritus sanctitatis. quid sit? Titm d' amplius e regimen est
 verbum est omisum est utly idem e uesi
 dicere: Spiritus qui est sancti tatis

Poscit autem Regimen in Masculinorum
 singulari formam absolutam, Δ Δ Δ
servus regis, Δ Δ Δ *opus Dei.* In eorun-
 dem plurali Δ pro Δ & Δ pro Δ
 Δ Δ Δ *reges terra,* à Δ Δ & Δ Δ
 invocantes nomen ejus, à Δ Δ .

Idem Regimen in Foemininorum singula-
 ri mutat Δ in Δ Δ Δ *respi-*
ratio, anima. At terminationes in Δ invaria-
 tas relinquit, Δ Δ Δ *confessio oris.*

In istorum plurali tollit Δ de formâ em-

phaticæ. hæc est observatio si alteram illam terminationem
 plural. form. in Δ admittit de qua pag. 64. in fine

phaticâ , *לְבִרְכָּתוֹ* *benedictiones Dei,*
à *לְבִרְכָּתוֹ*.

§. 27. Affixa junguntur per propria puncta Singularibus utriusque generis & Pluralibus foemininis emphaticæ formæ demtâ

emphasi , *רַב־מַלְכֵי* *rex*
הַיָּמִינִים *ejus.* *בְּיַדְּכֶם* *sa-*

piencia tua. *וְהַיָּמִינִים* *וְהַיָּמִינִים*

virgines nostra. Supervacuum erit formam emphaticam hic in subsidium vocare si de singulari observas id p. 61. in fin. & 63 in medio, de plurali in p. 64 in fin. annotatum est.

Pluralibus masculinis sub formâ regiminis , *מַלְכֵי* *reges tui.* & quæ in *וְהַיָּמִינִים* exeunt jam suum.

וְהַיָּמִינִים *fervant,* jam aliorum *וְהַיָּמִינִים* imitantur ,

וְהַיָּמִינִים *&* *וְהַיָּמִינִים* *revelati*
nostri.

Participiis eâdem ratione quâ Nominibus affixa accedunt.

§. 27. Terminale punctum Petocho & Rebhozo formæ absolutæ , in emphasi, motione adjectivorum , declinatione, & affixione tollitur , substituto sche-

pare, *אָמַנְסַא* *amans*. *חַבְּבָא*

servus. *גוּבְּרֵי* *corpus ejus*.

§ 29. Penultima vocalis formæ absolute nunquam variatur, *אֲגֻנְסַא* *agnus*, *סַדְּוֵסַא* *sacerdos*.

§ 30. Forma *פֵּטוֹחַ* in iisdem incrementis Jud schevato præmittit Petocho. *פֵּטוֹחַ* *virtus, robur*.

Solum *בֵּית* *domus* in regimine facit *בֵּית*.

§ 31. Forma *שְׁבִיטָא* transponit vocalem suam, *אִירָא* *ira*, *שְׁבִיטָא* *sanctitas*.

§ 32. Monosyllaba in Rebhozo, vel in Petocho ob *בְּחֵי*, retinent suam vocalem, si sint ex defectivis secunda, *לֵב* *cor*: alias eam in scheva mutant, *לֵבָא* *sanguis*. Monosyllaborum Ozozo crebrò manet, *לֹחַ* *locus*, *אִוְסַא* *os*. interdum mutatur in *o* diphthongescens, *אִוְסַא* *dies*, *אִוְסַא* *terminus*.

§ 33.

§. 33. Pronomina separata sunt, Personalia,

1. pers. Com. { Sing. **אֲנִי** **אֲנִי** ego.
 { Plur. **אֲנֵנוּ** nos.

2. Pers. { Masc. { Sing. **אַתָּה** tu m.
 { Plur. **אַתֶּם** vos, m.
 { Fœm. { Sing. **אַתְּ** tu f.
 { Plur. **אַתֵּן** vos f.

3. Pers. { Masc. { Sing. **הוּא** ipse, **הוּא** ille.
 { Plur. **הֵם**, **הֵנָּה**, **הֵן**
 illi, ipsi.
 { Fœm. { Sing. **הִיא** ipsa, **הִיא** illa.
 { Plur. **הֵנָּה** & **הֵן**
 illa, ipsa,

Demonstrativa, M. **הוּא** ille, **הֵם**
 illi. F. **הִיא** illa, **הֵנָּה** illa.

Interrogativum Personæ Com. **מִי** quis,
 qua? Masc. **מִי** quis? Fœm. **מִי** qua?
 Plur. Com. **מִי** qui, qua?

Relativum simpliciter, vel cum pronomi-
nibus tertiae personae, iis vel praefixum vel
postpositum. ^{hoc e' ego? per 19 q' illa & Chab' 17 qui}

Syllaba ^{Hebr: 17 hic q' etm Relativum.} **וְ** cum affixis genitivum
pronominum designat, nec raro iisdem
possessivam significationem tribuit. <sup>Hae syllaba nullu
rum cerebro existit. Et en. parly composita ex praed: q' &</sup>

§. 4. Affixa mediantibus certis punctis,
(vocalibus vel schevate,) junguntur Nomi-
nibus & Participiis: & quidem Singularibus
Masculinis, & Foemininis utriusque nume-
ri, **וְרַב־מַלְכִים** rex, **וְעַלְמָא** virgo, **וְעַלְמָא**
virgines.

1. Perf. C.	{	S. ^{per} וְרַב־מַלְכִים
		וְעַלְמָא , וְעַלְמָא
		Plur. ^{per} וְרַב־מַלְכִים
		וְעַלְמָא , וְעַלְמָא

2. Perf.	{	Masc. ^{per} וְרַב־מַלְכִים
		Sing. וְעַלְמָא , וְעַלְמָא
		Fœ. וְרַב־מַלְכִים & וְרַב־מַלְכִים ^{per}
		וְעַלְמָא , וְעַלְמָא
		Plur.

2. Pers. } Plur. { M. ܩܠܘܟܘܢ per scheva. ܩܠܘܟܘܢܐܘܬܐ
 ܩܠܘܟܘܢܐܘܬܐ , ܩܠܘܟܘܢܐܘܬܐ
 Fem. ܩܠܘܟܘܢܐܘܬܐ per scheva. ܩܠܘܟܘܢܐܘܬܐ
 ܩܠܘܟܘܢܐܘܬܐ , ܩܠܘܟܘܢܐܘܬܐ

3. Pers. } Sing. { Masc. ܩܠܘܟܘܢܐܘܬܐ per " , ܩܠܘܟܘܢܐܘܬܐ
 ܩܠܘܟܘܢܐܘܬܐ , ܩܠܘܟܘܢܐܘܬܐ
 Fem. ܩܠܘܟܘܢܐܘܬܐ per " , ܩܠܘܟܘܢܐܘܬܐ
 ܩܠܘܟܘܢܐܘܬܐ ܩܠܘܟܘܢܐܘܬܐ
 Plur. { Masc. ܩܠܘܟܘܢܐܘܬܐ per scheva. ܩܠܘܟܘܢܐܘܬܐ
 ܩܠܘܟܘܢܐܘܬܐ , ܩܠܘܟܘܢܐܘܬܐ
 Fem. ܩܠܘܟܘܢܐܘܬܐ per scheva. ܩܠܘܟܘܢܐܘܬܐ
 ܩܠܘܟܘܢܐܘܬܐ , ܩܠܘܟܘܢܐܘܬܐ

Pluralibus Masculinis, ܩܠܘܟܘܢܐܘܬܐ *reges.*

1. Pers. C. { Sing ܩܠܘܟܘܢܐܘܬܐ per ܩ excludo Jud plurali cum
 suo puncto ܩܠܘܟܘܢܐܘܬܐ
 Plur. nudè, ܩܠܘܟܘܢܐܘܬܐ

2. Pers. { Sing. { Masc. ܩܠܘܟܘܢܐܘܬܐ nudè, ܩܠܘܟܘܢܐܘܬܐ
 Fem. ܩܠܘܟܘܢܐܘܬܐ nudè ܩܠܘܟܘܢܐܘܬܐ
 Plur. { Masc. ܩܠܘܟܘܢܐܘܬܐ nudè, ܩܠܘܟܘܢܐܘܬܐ
 Fem. ܩܠܘܟܘܢܐܘܬܐ nudè, ܩܠܘܟܘܢܐܘܬܐ

Masc.

		M. וַיִּטְּ mutat Jud plurale in Waw,
3. Perf.	Sing.	וַיִּטְּ
		F. וַיִּטְּ per ם quod ante Jud plural, collocatur, ejusque ם excludit,
		וַיִּטְּ
3. Perf.	Plur.	M. וַיִּטְּ nudè, וַיִּטְּ
		F. וַיִּטְּ nudè, וַיִּטְּ

Observandum circa Affixa.

1. וַיִּטְּ & וַיִּטְּ ἄφωνα esse docet Amira; nos ex Chaldaismo potius efferimus per וַיִּטְּ & וַיִּטְּ, quia in sermone distinctio non tantum ex scriptura, sed etiam ex pronunciatione petenda est; quod idem de affirmantibus Verborum notandum est.

2. Affixum וַיִּטְּ cum masculinis singularibus, quæ absolute terminantur in literam mobilem præcedente vel ם vocis monosyllabæ, aut bisyllabæ cujus prima habet ם; vel ם antecedente adhuc aliâ vocali, restituit ultimas vocales, & juxta Amiram ipsummet ἄφωνον manet, vel, quod magis probabile, suo more accedit: וַיִּטְּ וַיִּטְּ וַיִּטְּ וַיִּטְּ san-

guis meus, וַיִּטְּ וַיִּטְּ וַיִּטְּ וַיִּטְּ sacer-

dos meus, וַיִּטְּ וַיִּטְּ וַיִּטְּ וַיִּטְּ horreum me-
um. Si וַיִּטְּ finale sit, post hoc ם ejicitur peritque

ם affixi וַיִּטְּ וַיִּטְּ וַיִּטְּ

pro וַיִּטְּ thronus meus.

3. Idem

3. Idem affixum ב cum nominibus exeuntibus
in א emphaticum præcedente sचेvate, habet ב
rejectâ vocali affixi in locum antecedentis sचेvatis;

בְּ-אִמִּי pro אִמִּי-בְּ puer meus. Si fi-
nem א antecedit vocalis, affixum jungitur nudè
juxta Amiram, seu potius regulariter; אִמִּי-בְּ
 אִמִּי-בְּ meditatio mea.

4. Affixa pluralia secundæ & tertiæ personæ se-
quuntur cum dictionibus enumeratis exemplum af-
fixi ב quoad ultimas illarum vocales, ipsamet autem
nudè; hoc est, per sचेva annectuntur. Tantum-
modo cum finitis in א postulant בְּ-אִמִּי-בְּ
chronus ipsorum.

5. Eadem affixa pluralia, & ב primæ pers. sing.
juncta fœmininis singularibus trium radicalium,
(quarum media vocali caret,) vel duarum [ex defe-
ctivis vel quiescentibus mediâ potissimum] ante א
assumunt ב , unde consona aliàs occultanda pro-
nunciatur, בְּ-אִמִּי-בְּ sapientia mea, בְּ-אִמִּי-בְּ
locus earum, בְּ-אִמִּי-בְּ ex אִמִּי-בְּ ci-
vitas vestra.

§. 35. Tria hæc אבא pater, אבא frater,
& אבא socer; in singulari ante affixa ad-
sciscunt Ozozo, cui illa nudè junguntur.
Adhibetur autem tunc affixum 3. pers. sing.
masc. בְּ-אִמִּי syllabicum, בְּ-אִמִּי pater tuus;
 בְּ-אִמִּי

אָדוֹמִי frater ejus, סוֹכֵרִי socer ejus f. At-
tamen cum affixo 1. perf. singulari analogia
observatur, nisi quod Petocho in prioribus
duobus mutetur in Zekopho, אָבִי pater me-
us, אָדוֹמִי frater meus, סוֹכֵרִי socer meus.

§. 36. Particulæ quædam affixa adsciscunt
more nominum. Imitantur autem.

I. Singularia : אֲדָמָה ad, apud, אֲדָמָה
contra, (quod cum affixis aliis quam 1. perf.
sing. aut 2. vel 3. perf. pluralibus postponit
literæ א, אֲדָמָה contra te,) אֲדָמָה cum, &c.

II. Masculina pluralia, אֲדָמָה inter,
אֲדָמָה solum, אֲדָמָה circum, אֲדָמָה pro,
אֲדָמָה coram, אֲדָמָה super, אֲדָמָה apud, אֲדָמָה
ante, אֲדָמָה vel אֲדָמָה sub, &c. Item duo ver-
ba Substantiva אֲדָמָה est, & אֲדָמָה non est.

III. Foeminina pluralia אֲדָמָה propter,
adscito nimirum אֲדָמָה, אֲדָמָה propter
ipsum.

SECTIO

SECTIO III. DE VERBO.

§. 37. Verbum tribus Conjugationibus variatur, quarum singulae Activum & Passivum habent.

1. Pehal ,	פֶּהַל	Ethpehel ,	פֶּהַלְתָּ
2. Pahel ,	פָּהַל	Ethpahal ,	פָּהַלְתָּ
3. Aphel ,	פִּהַל	Ettaphal ,	פִּהַלְתָּ

§. 28. Terminale punctum Conjugationum ac temporum corripitur in scheva, in Præteritorum tertiâ personâ foemininâ & primâ communi singularibus, nec non in Futurorum secunda foemininâ singulari & secunda ac tertia utriusque generis pluralibus. Aliàs constanter manet.

Excipiuntur Verba Quiescentiâ mediâ radicali, quæ terminale punctum in primâ & tertia conjugatione nusquam mutant.

§. 39. Præteritorum tertia foeminina singularis formatur à masculina addito ז', פֶּהַלְתָּ ז', פָּהַלְתָּ ז' : & differt à prima singulari communi, quæ hujus loco addit ל', פִּהַלְתָּ ל'.

Secun-

Secunda singularis addit in masculino לְ
nudum, לְ-פִּי, in foeminino אֶל vel אֵל;
אֶל-פִּי vel אֵל-פִּי.

Tertia pluralis addit in masculino םֶ,
םֶ-פִּי: in foeminino םֵ vel םֵ-פִּי
vel םֵ-פִּי.

Secundæ plurales habent fines pronomi-
num, םֶל & םֶל-פִּי m. & םֵל-פִּי f.

Prima pluralis addit ױ vel ױ-פִּי vel
ױ-פִּי.

§. 40. Participia flectuntur ut nomina.
Extra Pehal ױ characteristicum præfigitur.

Activa omnia geminum habent; præsens & præ-
teritum; Passiva unum.

§. 41. Infinitivi omnes habent ױ chara-
cteristicum: extra Pehal insuper paragogi-
cum םֶ præcedente * in syllabâ proxima,
ױ-פִּי in Pehal, in Ethpehel םֶ-פִּי-אֶל.

§. 42. Imperativus formatur in omni-
bus Conjugationibus, tum Activis, tum Pas-
sivis. Personas ejus distinguunt afforman-
tes, ױ singularem foemininam, םֶ pluralem
masculinam, & םֵ pluralem foemininam:

*Non videtur hoc ױ esse paragogicum sed forma potius
aphoristica est ex perfecta לְאֵל גַּזְרִי: 4. 19. Num. 11.*

فَعْلٌ sing. f. فَعْلَاتٌ pl. m. فَعْلَةٌ
pl. f.

§. 43. Futurum flectitur ab Imperativo per
Præformantes & Afformantes, quæ sunt

Præformantes Δ , quarum primam singu-
larem, $\angle$ secundam utriusque generis & nu-
meri, itemque tertiam foemininam singula-
rem, ا tertiam singularem masculinam, nec
non primam ac tertiam generis utriusque
plurales designat: Punctorum distinctio hîc
omnino observanda est ex §. 10. فَعْلٌ
est 3. masc. sing. & فَعْلَاتٌ 1. com. plur.

Afformantes autem tertiæ foemininæ sin-
gularis فَعْلَةٌ, فَعْلَاتٌ. Secundæ foemininæ
singularis فَعْلَةٌ, فَعْلَاتٌ. Secundæ & ter-
tiæ pluralium masculinarum فَعْلٌ, فَعْلَاتٌ
فَعْلَاتٌ, foemininarum فَعْلَةٌ, فَعْلَاتٌ
فَعْلَاتٌ.

§. 44. Passiva omnia habent characte-
rem Δ : cuius $\angle$ (modo geminandum non
sit) primæ sibilanti postponitur, فَعْلَةٌ

f

reper-

reperitus est, & post ו in ז, post ז in ס mutatur,

וְיִצְחָק׃ justificatus fuit, וְיִצְחָק׃ complacitum fuit.

Imperativi omnium Passivorum primæ radicali tribuunt, secundæ subducunt lineolam ex §. 10. cave ne confundas hanc lineolam cum lineis de cultante de qua §. 10. num. 2. p. 58 sed vid. p. 57 num. 4

§. 45. Conjugatio Prima Verborum perfectorum, (quæ, sicut apud Hebræos, tribus literis radicalibus constant, iisque semper præsentibus, & semper mobilibus,) in Activo Pehal hoc modo flectitur: Præteritum habet sub radicali primâ scheva, ad secundam pe-

tocho, וְיִצְחָק׃ emit, וְיִצְחָק׃ congregavit, וְיִצְחָק׃ obstupuit.

Verba intransitiva; primamve א aut mediam ו habentia, in Rebhozo exeunt, וְיִצְחָק׃ timuit, וְיִצְחָק׃ esuriit, וְיִצְחָק׃ doluit. Solum וְיִצְחָק׃ horruit cum Ozozo est.

Participii præsentis seu Benoni puncta sunt Zekopho & Rebhozo, וְיִצְחָק׃.

Participium præteritum seu Pehil habet puncta scheva & Chebhozo, וְיִצְחָק׃.

Pro scheva interdum est Petocho, potissimum in intransitivis, וְיִצְחָק׃ egressus, וְיִצְחָק׃ quod deest.

Imperativus desinit in Ozozo, וְיִצְחָק׃
per-

perficere. Interdum in Rebhozo, *حَصِمَ* *fac.*

Verba intransitiva plerunque, inchoata Jud semper, exeunt in Petocho. *אֲנִי* *time*, *אֲנִי* *cura*,

אֲנִי *interroga.*

Futurum sequitur terminationem Imperativi.

Passivum Ethpehel terminatur in Rebhozo, *אֲנִי* *datus fuit*, *אֲנִי* *crucifixus fuit.*

Quando Rebhozo ob accessum afformantium in scheva abit, prima radicalis accipit Petocho, aut si media fuerit *l* assumit Rebhozo, *אֲנִי* *imputatum est*, *אֲנִי* *subterfugi.*

§. 46. Conjugatio Secunda characterem habet dages in radicali mediâ, quod ante se petocho postulat.

Dages istud concipiendum est, sola Begadcephath Kuschoi accipiunt, *אֲנִי* *accepit.*

Activum Pahel exit ubique in Rebhozo, præterquam in Participio præterito Pehil, quod Petocho habet.

Passivum Ethpahal ubique finitur in Petocho.

§. 47. Conjugatio Tertia in Activo Aphel possidet characterem *l* cum petocho, cujus exclusi vocalē servant characteres tem-

porum. Terminans vocalis est Rebhozo, in Pehil Petocho.

Passivum Ettaphal $\angle$ geminat scriptione, & posterius semper sustinet vocalem characteristicam petocho. Terminatio autem est

Petocho. פֶּֿטוֹֿחַ traditus est.

Posterius $\angle$ adhibetur euphoniae gratiâ, loco פֶּֿטוֹֿחַ ex Activo retinendi. In personis Futuri à $\angle$ characteristico inchoatis, ne tria $\angle$ concurrant, medium omittitur, & tertio per dages insertum censetur.

פֶּֿטוֹֿחַ pro פֶּֿטוֹֿחַ propositus fuit. Quorum media est פֶּֿטוֹֿחַ in Conjugatione tertiâ jam planè illud negligunt, jam primæ radicali præmittunt פֶּֿטוֹֿחַ pro פֶּֿטוֹֿחַ benefac, פֶּֿטוֹֿחַ pro פֶּֿטוֹֿחַ benefaciet, à פֶּֿטוֹֿחַ bonus fuit.

Paradigma Verborum Perfectorum.

Prima Conjugatio.

Activum PEHAL.

Præteritum.

f.	Sing.	m.
	פֶּֿעַל	פֶּֿעַל 3.
	פֶּֿעַל	פֶּֿעַל 2.
Com.		פֶּֿעַל 1.

f. Plu-

	f.	Plur.	m.
	ܩܘܪܝܢܝܘܬܝܗ		ܩܘܪܝܢܝܘܬܝܗ 3.
	ܩܘܪܝܢܝܘܬܝܗ		ܩܘܪܝܢܝܘܬܝܗ 2.
Com.	ܩܘܪܝܢܝܘܬܝܗ	vel.	ܩܘܪܝܢܝܘܬܝܗ 1.

Benoni.

	f.	Sing.	m.
	ܩܘܪܝܢܝܘܬܝܗ		ܩܘܪܝܢܝܘܬܝܗ

	f.	Plur.	m.
	ܩܘܪܝܢܝܘܬܝܗ		ܩܘܪܝܢܝܘܬܝܗ

Pehil.

	f.	Sing.	m.
	ܩܘܪܝܢܝܘܬܝܗ		ܩܘܪܝܢܝܘܬܝܗ

	f.	Plur.	m.
	ܩܘܪܝܢܝܘܬܝܗ		ܩܘܪܝܢܝܘܬܝܗ

Infinitivus.

ܩܘܪܝܢܝܘܬܝܗ

Imperativus.

	f.	Sing.	m.
	ܩܘܪܝܢܝܘܬܝܗ		ܩܘܪܝܢܝܘܬܝܗ

	f.	Plur.	m.
	ܩܘܪܝܢܝܘܬܝܗ		ܩܘܪܝܢܝܘܬܝܗ

f 3   *Futu-*

Futurum.

f.	Sing.	m.	
	يَجْعَلُ	يَجْعَلُ	3.
	يَجْعَلِينَ	يَجْعَلُونَ	2.
Com.		يَجْعَلُونَ	1.
f.	Plur.	m.	
	يَجْعَلِينَ	يَجْعَلُونَ	3.
	يَجْعَلِينَ	يَجْعَلُونَ	2.
Com.		يَجْعَلُونَ	1.

Passivum ETHPEHEL.

Præteritum.

f.	Sing.	m.	
	أَجْعَلُ	أَجْعَلُ	3.
	أَجْعَلِينَ	أَجْعَلُونَ	2.
Com.		أَجْعَلُونَ	1.
f.	Plur.	m.	
	أَجْعَلِينَ	أَجْعَلُونَ	3.
	أَجْعَلِينَ	أَجْعَلُونَ	2.
Com.	أَجْعَلُونَ	أَجْعَلُونَ	1.

Participium.

f.	Sing.	m.
	مَجْعُولٌ	مَجْعُولٌ

f. Plur.

f. Plur. m.

طاففتي طاففتي

Infinitivus.

طاففتي

Imperativus.

f. Sing. m.

يا طاففتي يا طاففتي

f. Plur. m.

يا طاففتي يا طاففتي

Futurum.

f. Sing. m.

يا طاففتي 3.
يا طاففتي 2.

Com. يا طاففتي 1.

f. Plur. m.

يا طاففتي 3.
يا طاففتي 2.

Com. يا طاففتي 1.

Secunda Conjugatio.

Activum PAHEL.

Prateritum.

f. Sing. m.

طاففتي 3.

f 4

طاففتي

SYNOPSIS

f.	Sing.	m.
ܘܢܝܢܐ		ܘܢܝܢܐ 2.

Com.		ܘܢܝܢܐ 1.
------	--	----------

f.	Plur.	m.
ܘܢܝܢܐ		ܘܢܝܢܐ 3.

		ܘܢܝܢܐ 2.
--	--	----------

Com.		ܘܢܝܢܐ 1.
------	--	----------

Behoni.

f.	Sing.	m.
ܘܢܝܢܐ		ܘܢܝܢܐ

f.	Plur.	m.
----	-------	----

ܘܢܝܢܐ		ܘܢܝܢܐ
-------	--	-------

Pehil.

f.	Sing.	m.
ܘܢܝܢܐ		ܘܢܝܢܐ

f.	Plur.	m.
----	-------	----

ܘܢܝܢܐ		ܘܢܝܢܐ
-------	--	-------

Infinitivus.

ܘܢܝܢܐ

Imperativus.

f.	Sing.	m.
ܘܢܝܢܐ		ܘܢܝܢܐ

f.	Plur.	m.
----	-------	----

ܘܢܝܢܐ		ܘܢܝܢܐ
-------	--	-------

Futu.

Futurum.

f.	Sing.	m.	
ܐܘܩܘܡܐ		ܐܘܩܘܡܐ	3.
ܐܘܩܘܡܐ		ܐܘܩܘܡܐ	2.
Com.		ܐܘܩܘܡܐ	1.

f.	Plur.	m.	
ܐܘܩܘܡܐ		ܐܘܩܘܡܐ	3.
ܐܘܩܘܡܐ		ܐܘܩܘܡܐ	2.
Com.		ܐܘܩܘܡܐ	1.

Passivum ETHPAHAL.

Prateritum.

f.	Sing.	m.	
ܐܘܩܘܡܐ		ܐܘܩܘܡܐ	3.
ܐܘܩܘܡܐ		ܐܘܩܘܡܐ	2.
Com.		ܐܘܩܘܡܐ	1.

f.	Plur.	m.	
ܐܘܩܘܡܐ		ܐܘܩܘܡܐ	3.
ܐܘܩܘܡܐ		ܐܘܩܘܡܐ	2.
Com.		ܐܘܩܘܡܐ	1.

Participium.

f.	Sing.	m.	
ܐܘܩܘܡܐ		ܐܘܩܘܡܐ	
f.	Plur.	m.	
ܐܘܩܘܡܐ		ܐܘܩܘܡܐ	

SYNOPSIS

Infinitivus.

يَاكْفُرُونَ

Imperativus.

f. Sing. m.

يَاكْفُرِي يَاكْفُرْ

f. Plur. m.

يَاكْفُرْنَ يَاكْفُرُوا

Futurum.

f. Sing. m.

يَاكْفُرِينَ يَاكْفُرُونَ 3.

يَاكْفُرِينَ يَاكْفُرُونَ 2.

Com. يَاكْفُرُوا 1.

f. Plur. m.

يَاكْفُرْنَ يَاكْفُرُونَ 3.

يَاكْفُرْنَ يَاكْفُرُونَ 2.

Com. يَاكْفُرُوا 1.

Tertia Conjugatio

Activum APHEL.

Præteritum.

f. Sing. m.

أَكْفُرْتِ أَكْفُرْتَ 3.

أَكْفُرْتِ 2.

أَجْرٌ 2. أَجْرٌ 2.

Com. أَجْرٌ 1.

f. Plur. m.

أَجْرٌ 3. أَجْرٌ 3.

أَجْرٌ 2. أَجْرٌ 2.

Com. أَجْرٌ 1.

Benoni.

f. Sing. m.

بَنُونٌ 2. بَنُونٌ 2.

f. Plur. m.

بَنُونٌ 2. بَنُونٌ 2.

Pehil.

f. Sing. m.

بَهْلٌ 2. بَهْلٌ 2.

f. Plur. m.

بَهْلٌ 2. بَهْلٌ 2.

Infinitivus.

بَهْلٌ 2.

Imperativus.

f. Sing. m.

بَهْلٌ 2. بَهْلٌ 2.

f. Plur. m.

بَهْلٌ 2. بَهْلٌ 2.

Enth.

Futurum.

f.	Sing.	m.
أَجْعَلِي	أَجْعَلُ	3.
أَجْعَلِينَ	أَجْعَلِي	2.
Com.	أَجْعَلِي	1.
f.	Plur.	m.
أَجْعَلِي	أَجْعَلُونَ	3.
أَجْعَلِي	أَجْعَلُونَ	2.
Com.	أَجْعَلُونَ	1.

ETTAPHAL.

Præteritum.

f.	Sing.	m.
أَجْعَلْتِي	أَجْعَلْتَ	3.
أَجْعَلْتِي	أَجْعَلْتِي	2.
Com.	أَجْعَلْتِي	1.
f.	Plur.	m.
أَجْعَلْتِي	أَجْعَلْتُمْ	3.
أَجْعَلْتِي	أَجْعَلْتُمْ	2.
Com.	أَجْعَلْتُمْ	1.

Participium.

f.	Sing.	m.
أَجْعَلِي	أَجْعَلِي	

f. Plur.

f. Plur. m.

יָדַעְתִּי   יָדְעוּ

Infinitivus.

יָדַעְתִּי

Imperativus.

f. Sing. m.

יָדְעִי   יָדַע

f. Plur. m.

יָדְעוּנָה   יָדְעוּ

Futurum.

f. Sing. m.

יָדְעִי   יָדְעֶנָּה 3.

יָדְעוּנָה   יָדְעֶנּוּ 2.

Com.   יָדְעוּ 1.

f. Plur. m.

יָדְעוּנָה   יָדְעוּנָה 3.

יָדְעוּנָה   יָדְעוּנָה 2.

Com.   יָדְעוּנָה 1.

§. 48. Inchoata Nun (& duo incipien-
tia à Jud, יָדַעְתִּי *novit*, & יָדַעְתִּי *sedit*) sequen-
te dageffabili, primam radicalem schevate
muto notandam, sequenti per dages implici-
tum inferunt. Fit istud in Infinitivo & Futu-
ro Pehal, & per universam conjugationem
tertiam. In

In Imperativo Pehal prima per aphæresin tollitur, לֹדֵם *descende*, אֲסֹדֵם *adscende*, שֶׁרֵם *disperge*. Sic וְסִיטוֹ *scito*, אֲסִיטוֹ *sede*.

Alibi omnia habent regularia.

P E H A L.

Infinitivus.

אֲסִיטוֹ

Imperativus.

f. Sing. m.

אֲסִיטוֹ אֲסִיטוֹ

f. Plur. m.

אֲסִיטוֹ אֲסִיטוֹ אֲסִיטוֹ

Futurum.

f. Sing. m.

אֲסִיטוֹ אֲסִיטוֹ 3.

אֲסִיטוֹ אֲסִיטוֹ 2.

Com. אֲסִיטוֹ 1.

f. Plur. m.

אֲסִיטוֹ אֲסִיטוֹ 3.

אֲסִיטוֹ אֲסִיטוֹ 2.

Com. אֲסִיטוֹ 1.

A P H E L.

&c. אֲפִיטוֹ אֲפִיטוֹ *Præterit.*

&c. אֲפִיטוֹ אֲפִיטוֹ *Benoni.*

Peheil.

&c.	طَفِهْ	طَفِهْ	<i>Pehil.</i>
		طَفِهْ	<i>Infinis.</i>
&c.	أَفِهْ	أَفِهْ	<i>Imperat.</i>
&c.	بَفِهْ	بَفِهْ	<i>Futur.</i>

ETTAPHAL.

&c.	أَفِهْ	أَفِهْ	<i>Præterit.</i>
&c.	طَفِهْ	طَفِهْ	<i>Particip.</i>
		طَفِهْ	<i>Infinis.</i>
&c.	أَفِهْ	أَفِهْ	<i>Imperat.</i>
&c.	بَفِهْ	بَفِهْ	<i>Futur.</i>

§. 49, Geminantia mediam radicalem in participio præterito Pehal, in toto Ethpehel, nec non in Conjugatione secundâ totâ analogâ sunt.

In Benoni Pehal sing. mascul. loco mediæ assumitur ل, quod in motione & declinatione liberè adest vel abest. مَيْسِي pro مَيْسِي *miserere*, مَدَانَا pro مَدَانَا *foem.*

Aliàs media ejicitur unâ cum puncto antecedente, & compensatur per dages, quod tribuitur vel tertiæ radicali, si nulla characteristica antecesserit, & vox augeatur à fine. مَيْسِي *accense sunt*, attamen si tertia fuerit schevata, dages

dages negligitur. פָּסַחְנוּ *passi sumus*. Vel primæ radicali, quoties antecedit characteristica, אִתְּכֶם *incurvabis te*. פָּתְּוֹהוּ *concupiscere*.

Imperativus Ettaphal lineolam subducit primæ.

P E H A L.

Præteritum.

f.	Sing.	m.
פָּסַחְתְּ		פָּסַח 3.
פָּסַחְתְּ		פָּסַחְתָּ 2.
Com.		פָּסַחְתֶּם 1.
f.	Plur.	m.
פָּסַחְתֶּם		פָּסַחְתֶּם 3.
פָּסַחְתֶּם		פָּסַחְתֶּם 2.
Com.		פָּסַחְתֶּם 1.

Benoni.

f.	Sing.	m.
פָּתְּוֹהוּ		פָּתְּוֹהוּ
f.	Plur.	m.
פָּתְּוֹהוּ		פָּתְּוֹהוּ

Pehil.

f.	Sing.	m.
פָּתְּוֹהוּ		פָּתְּוֹהוּ
f.	Plur.	m.
פָּתְּוֹהוּ		פָּתְּוֹהוּ

Infi.

Infinitivus.

يُحَيِّف

Imperativus.

f. Sing. m.

يُحَيِّفِ   يُحَيِّفِ

f. Plur. m.

يُحَيِّفِي   يُحَيِّفِي

Futurum.

f. Sing. m.

يُحَيِّفُ   يُحَيِّفُ 3.

يُحَيِّفِي   يُحَيِّفِي 2.

Com.   يُحَيِّفُ 1.

f. Plur. m.

يُحَيِّفِي   يُحَيِّفِي 3.

يُحَيِّفِي   يُحَيِّفِي 2.

Com.   يُحَيِّفِي 1.

APHEL.

Præteritum.

f. Sing. m.

أَحْيَفَ   أَحْيَفَ 3.

أَحْيَفِي   أَحْيَفِي 2.

Com.   أَحْيَفَ 1.

g

f. Plur.

SYNOPSIS

	f.	Plur.	m.
		أَيُّوْ	أَيُّوْ 3.
		أَيُّوْ	أَيُّوْ 2.
Com.		أَيُّوْ	أَيُّوْ 1.

Benoni.

	f.	Sing.	m.
		بِنُونِي	بِنُونِي
	f.	Plur.	m.
		بِنُونِي	بِنُونِي

Pehil.

	f.	Sing.	m.
		بِهِيْلِي	بِهِيْلِي
	f.	Plur.	m.
		بِهِيْلِي	بِهِيْلِي

Infinitivus.

بِهِيْلِي

Imperativus.

	f.	Sing.	m.
		بِهِيْلِي	بِهِيْلِي
	f.	Plur.	m.
		بِهِيْلِي	بِهِيْلِي

Futurum.

	f.	Sing.	m.
		بِهِيْلِي	بِهِيْلِي 3.

بِهِيْلِي

Com. 2.

Plut. 1.

f. m.

Com. 3.

Plut. 2.

Com. 1.

ETTAPHAL.

&c. Prateritum.

&c. Participium.

Infinitivus.

&c. Imperativus.

&c. Futurum.

§. 50. Prima Olaph schevate muto insi-
gnienda in Pehal quiescit in Rebhozo, si Im-
perativus & Futurum exeant in օ, ליגה li-
gare, ליגה liga: sin in Petocho desinant, in
Chebhozo, ליגה disces, ליגה dicere.

l radicale perit antecedente l futuri, ליגה
ibo.

In Pehil & Imperativo terminationis օ pri-
ma l loco schevatis mobilis habet Petocho,

cum alias (juxta §. 6.) sumat Rebhozo.

إجدي *perditus*, أمده *claude*, اظن *dic*.

In Conjugationum Primæ & Secundæ Passivis aut analogiam sequitur, اياي *coa-*

ctus fuit, اياي *comesus est*; aut elisa com-

pensatur euphoniæ ergò geminatione ل characteristici, اياي *clausum est*, اياي *ingemuit*.

In Pahel subinde tollitur migrante vocali ad characteristicam schevatam, اياي &

اياي *docens*.

In Conjugatione Tertiâ Olaph mutatur in Wavv mobile diphthongescens cum præcedente Petocho, اياي *different*.

Amittunt Olaph in Imperativo Pehal, اياي *abiiit* & اياي *venit*, unde dicitur اياي *abi* & اياي *veni*. Verbum اياي *venit* in Conjugatione tertiâ Olaph mutat in Jud mobile, اياي *adduxit*.

PEHAL.

&c.	اياي	اياي	<i>Præteritum.</i>
&c.	اياي	اياي	<i>Benoni.</i>
&c.	اياي	اياي	<i>Pehil.</i>

Infin.

	ط ا د ا	<i>Infinitivus.</i>
&c.	ا د ا د ا	<i>Imperativus.</i>
&c.	ي ا د ا	<i>Futurum.</i>

ETHPEHEL.

&c.	ا ي ا د ا	<i>Præteritum.</i>
&c.	ط ا د ا	<i>Participium.</i>
	ط ا د ا	<i>Infinitivus.</i>
	&c. ا ي ا د ا	<i>Imperativus.</i>
&c.	ي ا د ا	<i>Futurum.</i>

PAHEL.

&c.	ا د ا	<i>Præteritum.</i>
&c.	ط ا د ا	<i>Benoni.</i>
	&c. ط ا د ا	<i>Pehil.</i>
	ط ا د ا	<i>Infinitivus.</i>
&c.	ا د ا	<i>Imperativus.</i>
&c.	ي ا د ا	<i>Futurum.</i>

ETHPAHAL.

&c.	ا ي ا د ا	<i>Præteritum.</i>
&c.	ط ا د ا	<i>Participium.</i>
	ط ا د ا	<i>Infinitivus.</i>
	g 3	<i>Imperat.</i>

&c.	אִלְאִי	<i>Imperativus.</i>
&c.	יִבְאִי לְאִלְאִי	<i>Futurum.</i>
A P H E L.		
&c.	אִבְלָא	<i>Præteritum.</i>
&c.	פִּבְלָא	<i>Benoni.</i>
&c.	פִּבְלָא	<i>Pehil.</i>
	פִּבְלָא	<i>Infinitivus.</i>
&c.	אִבְלָא	<i>Imperativus.</i>
&c.	יִבְלָא לְאִבְלָא	<i>Futurum.</i>

E T T A P H A L.

&c.	אִבְלָא לְאִבְלָא	<i>Præteritum.</i>
&c.	פִּבְלָא	<i>Participium.</i>
	פִּבְלָא	<i>Infinitivus.</i>
&c.	אִבְלָא	<i>Imperativus.</i>
&c.	יִבְלָא לְאִבְלָא	<i>Futurum.</i>

§. 51. Prima Jud Schevate muto insigniendi post characteristicam in Pehal mutatur in Olaph, quiescens in Chebhozo.

לְאִלְאִי hereditare, לְאִבְלָא curabitur.

Aliquando | omittitur, יִבְלָא, pariant.

Uni-

Unicum דָּתָה *dedit*, primam in Imperativo
Pehal amittit, דָּתָה *da*.

In Conjugatione Tertia mutatur in Waw
diphthongescens cum Petocho. אָתָּתָה *addidit*,
 אָתָּתָהּ *additus fuit*.

Interdum in Aphel Jud manet. אָתָּתָהּ *lactavit*, אָתָּתָהּ
ejulavit.

Analoga sunt in Pehal präteritum (cujus
finis est Rebhozo יָלַדְתָּ *peperit*, יָלַדְתָּ *aruit*,)
utrumque participium, & imperativus.
Præterea Ethpehel, Pahel & Ethpahal.

PEHAL.

יָלַדְתָּ *Infinitivus.*
&c. יָלַדְתָּ יָלַדְתָּ *Futurum.*

APHEL.

&c. אָתָּתָהּ אָתָּתָהּ *Præteritum.*
&c. אָתָּתָהּ אָתָּתָהּ *Benoni.*
&c. אָתָּתָהּ אָתָּתָהּ *Pehil.*

	&c.	פֶּהֱלִי	<i>Pehil.</i>
		פֶּהֱלִי	<i>Infinitivus.</i>
&c.	אֶהְיֶה	אֶהְיֶה	<i>Imperativus.</i>
&c.	אֶהְיֶה	יִהְיֶה	<i>Futurum.</i>

I T T A P H A L.

&c.	אֶהְיֶה	אֶהְיֶה	<i>Præteritum.</i>
	&c.	אֶהְיֶה	<i>Participium.</i>
		אֶהְיֶה	<i>Infinitivus.</i>
	&c.	אֶהְיֶה	<i>Imperativus.</i>
&c.	אֶהְיֶה	יִהְיֶה	<i>Futurum.</i>

§. 52. Media Waw quiescens in Conjugationibus Primâ & Tertiâ ejicitur unâ cum puncto præcedente, *וַיִּשְׂמַח* intuitus est.

Quædam Waw mobile servant, & analogiam sequuntur verborum perfectorum, *וַיִּשְׂמַח* exultavit, *וַיִּשְׂמַח* delectatus est.

Characteristica mediâ ejectâ possident *scheva*, *וַיִּשְׂמַח* turbare. *וַיִּשְׂמַח* intueamur.

At | charact. in Aphel Præterito, Imperativo & I. sing. Futuri sumit Petocho loco *schevatis*.
וַיִּשְׂמַח

𐤀𐤁𐤁𐤀 *prospexit*, 𐤀𐤁𐤁𐤀𐤁𐤁 *ausculta*, 𐤀𐤁𐤁𐤀𐤁𐤁𐤀 *excitabo*. Alias

𐤀𐤁𐤁𐤀 sibi sumit Rebhozo, juxta §. 6. 𐤀𐤁𐤁𐤀 *judicabo*.

In Pehal Præterito & Infinitivo terminale punctum est Zekopho : quod ubique retinetur, eidemque adhæret accentus, præterquam in secundâ plurali 𐤀𐤁𐤁𐤀 *pepercit*, 𐤀𐤁𐤁𐤀𐤁𐤁 *contemnere*.

Dicitur tamen 𐤀𐤁𐤁𐤀𐤁𐤁 *mortuus est*, cum Chebhozo per totum Præteritum.

Benoni pro Wavy adsciscit Olaph, quod in motione & declinatione in Jud mobile transit. 𐤀𐤁𐤁𐤀𐤁𐤁𐤀 *parcens*.

Pehil exit in Chebhozo, 𐤀𐤁𐤁𐤀𐤁𐤁 *positus*.

Imperativus & Futurum desinunt in Ozo, 𐤀𐤁𐤁𐤀𐤁𐤁 *revertere*, 𐤀𐤁𐤁𐤀𐤁𐤁𐤀 *exultabit*.

Verbum 𐤀𐤁𐤁𐤀, *posuit*, in Imperativo & Futuro poscit Jud cum Chebhozo præcedente, 𐤀𐤁𐤁𐤀𐤁𐤁𐤀 *ponemus*.

Infinitivi extra Pehal regulariter finiuntur.

In Ethpehel ל characteristicum ipsâ scri-
ptione geminatur, præterquam in personis fu-
turi à ל inchoatis, ubi geminatio subintelligi-
tur: Finis est $\text{ללל} \text{א} \text{ב} \text{ג} \text{ד} \text{ה} \text{ו} \text{ז} \text{ח} \text{ט} \text{י} \text{כ} \text{ל}$ *contristatus fuit*,
 $\text{ללל} \text{א} \text{ב} \text{ג} \text{ד} \text{ה} \text{ו} \text{ז} \text{ח} \text{ט} \text{י} \text{כ} \text{ל}$ *commoveamini*.

Passivum Ettaphal hinc solâ significatione
differt; terminatio eadem est ubique, $\text{ללל} \text{א} \text{ב} \text{ג} \text{ד} \text{ה} \text{ו} \text{ז} \text{ח} \text{ט} \text{י} \text{כ} \text{ל}$
extulit se, in Ethpehel: sed in Ettaphal *ablatus*
fuit.

Aphel terminatur in $\text{א} \text{ב} \text{ג} \text{ד} \text{ה} \text{ו} \text{ז} \text{ח} \text{ט} \text{י} \text{כ} \text{ל}$ ubique, excepto
Pehil quod Zekopho habet. $\text{א} \text{ב} \text{ג} \text{ד} \text{ה} \text{ו} \text{ז} \text{ח} \text{ט} \text{י} \text{כ} \text{ל}$ *correctus*,
accuratus.

In Conjugatione Secundâ Waw mutatur
in Jud, de cætero analogia obtinet.

Passiva horum Verborum nunquam ad-
mittunt metathesin cum prima radicali sibi-
lante,

P E H A L.

Præteritum.

f.	Sing.	m.	
$\text{א} \text{ב} \text{ג} \text{ד} \text{ה} \text{ו} \text{ז} \text{ח} \text{ט} \text{י} \text{כ} \text{ל}$		$\text{א} \text{ב} \text{ג} \text{ד} \text{ה} \text{ו} \text{ז} \text{ח} \text{ט} \text{י} \text{כ} \text{ל}$	3.
$\text{א} \text{ב} \text{ג} \text{ד} \text{ה} \text{ו} \text{ז} \text{ח} \text{ט} \text{י} \text{כ} \text{ל}$		$\text{א} \text{ב} \text{ג} \text{ד} \text{ה} \text{ו} \text{ז} \text{ח} \text{ט} \text{י} \text{כ} \text{ל}$	2.
Com.		$\text{א} \text{ב} \text{ג} \text{ד} \text{ה} \text{ו} \text{ז} \text{ח} \text{ט} \text{י} \text{כ} \text{ל}$	1.
f.	Plur.	m.	
$\text{א} \text{ב} \text{ג} \text{ד} \text{ה} \text{ו} \text{ז} \text{ח} \text{ט} \text{י} \text{כ} \text{ל}$		$\text{א} \text{ב} \text{ג} \text{ד} \text{ה} \text{ו} \text{ז} \text{ח} \text{ט} \text{י} \text{כ} \text{ל}$	3.
		$\text{א} \text{ב} \text{ג} \text{ד} \text{ה} \text{ו} \text{ז} \text{ח} \text{ט} \text{י} \text{כ} \text{ל}$	2.

	قَبْلَتِي	قَبْلَتَا 2.
Com.	قَبْلَتِي	قَبْلَتَا 1.

Benoni.

f.	Sing.	m.
	قَبْلَتَا	قَبْلَتَا
f.	Plur.	m.

قَبْلَتِي	قَبْلَتَا
-----------	-----------

Pehil.

f.	Sing.	m.
	قَبْلَتَا	قَبْلَتَا
f.	Plur.	m.

قَبْلَتِي	قَبْلَتَا
-----------	-----------

Infinitivus.

قَبْلَتَا

Imperativus.

f.	Sing.	m.
	قَبْلَتَا	قَبْلَتَا
f.	Plur.	m.

قَبْلَتِي	قَبْلَتَا
-----------	-----------

Futurum.

f.	Sing.	m.
	قَبْلَتَا	قَبْلَتَا 3.
	قَبْلَتَا	قَبْلَتَا 2.
Com.	قَبْلَتَا	قَبْلَتَا 1.

f. Plur.

f. Plur. m.

	בִּשְׁמַרְתָּ	בִּשְׁמַרְתֶּם 3.
	בִּשְׁמַרְתֶּם	בִּשְׁמַרְתֶּם 2.
Com.	בִּשְׁמַרְתָּ	1.

ETHPEHEL.

&c.	אֶשְׁמַרְתָּ	אֶשְׁמַרְתֶּם	<i>Præterit.</i>
&c.	אֶשְׁמַרְתֶּם	אֶשְׁמַרְתֶּם	<i>Particip.</i>
		אֶשְׁמַרְתֶּם	<i>Infinit.</i>
&c.	אֶשְׁמַרְתֶּם	אֶשְׁמַרְתֶּם	<i>Imperat.</i>
&c.	אֶשְׁמַרְתֶּם	אֶשְׁמַרְתֶּם	<i>Futurum.</i>

PAHEL.

&c.	אֶשְׁמַרְתָּ	אֶשְׁמַרְתֶּם	<i>Præterit.</i>
&c.	אֶשְׁמַרְתֶּם	אֶשְׁמַרְתֶּם	<i>Benoni.</i>
&c.	אֶשְׁמַרְתֶּם	אֶשְׁמַרְתֶּם	<i>Pehil.</i>
		אֶשְׁמַרְתֶּם	<i>Infinit.</i>
&c.	אֶשְׁמַרְתֶּם	אֶשְׁמַרְתֶּם	<i>Imperat.</i>
&c.	אֶשְׁמַרְתֶּם	אֶשְׁמַרְתֶּם	<i>Futur.</i>

ETHPAHAL.

&c.	אֶשְׁמַרְתָּ	אֶשְׁמַרְתֶּם	<i>Præterit.</i>
			<i>Partici-</i>

&c.	ⲓⲃⲏⲛⲧⲏⲛ	ⲛⲏⲛⲧⲏⲛ	<i>Particip.</i>
		ⲟⲛⲧⲏⲛ	<i>Infini.</i>
	&c.	ⲛⲏⲛⲧⲏ	<i>Imperat.</i>
&c.	ⲓⲃⲏⲛⲧⲏⲛ	ⲛⲏⲛⲧⲏⲛ	<i>Futurum.</i>

A P H E L.

&c.	ⲁⲛⲧⲏⲛ	ⲛⲏⲛⲧⲏⲛ	<i>Præterit.</i>
&c.	ⲓⲃⲏⲛⲧⲏⲛ	ⲛⲏⲛⲧⲏⲛ	<i>Benoni.</i>
&c.	ⲓⲃⲏⲛⲧⲏⲛ	ⲛⲏⲛⲧⲏⲛ	<i>Pehil.</i>
		ⲟⲛⲧⲏⲛ	<i>Infini.</i>
&c.	ⲓⲃⲏⲛⲧⲏⲛ	ⲛⲏⲛⲧⲏⲛ	<i>Imperat.</i>
&c.	ⲓⲃⲏⲛⲧⲏⲛ	ⲛⲏⲛⲧⲏⲛ	<i>Futur.</i>

I T T A P H A L.

&c.	ⲓⲃⲏⲛⲧⲏⲛ	<i>Præterit.</i>
&c.	ⲓⲃⲏⲛⲧⲏⲛ	<i>Particip.</i>
	ⲟⲛⲧⲏⲛ	<i>Infini.</i>
&c.	ⲓⲃⲏⲛⲧⲏⲛ	<i>Imperat.</i>
&c.	ⲓⲃⲏⲛⲧⲏⲛ	<i>Fatur.</i>

§. 53. Quiescentia tertiâ radicali in Olaph vel Jud desinunt, ac diversimodè quiescunt,

Præ

Præteritum Pehal in ל, interdum in ע^x exit, לִּפְּרֵי *sprevit*, בְּבִיבֵי *gavisus est*. Præterita reliqua desinunt in ע^c.

Quando finis est ל^p perit ל in 3. foem. sing. & in 3. plur. utriusque generis, & affirmantes harum petocho, illius zekopho sibi præmittunt, לִּפְּרֵי *fui f.* עָבְרוּ *obliti sunt*, בָּטְלוּ *quieverunt f.* רָאוּ *viderunt f.*

Alias mutatur in Jud diphthongescens cum præcedente petocho in 2. perf. utriusque generis & numeri, & in 1. plurali: quiescens autem in Chebhozo in 1. Singulari, רָצִיתִי *volui*, רָצִינוּ *voluimus*.

Quando finis est ע^x ubique terminatio illa manet, præterquam in 3. foem. sing. ubi Jud fit mobile & regulariter flectitur, & in 3. foem. plur. ubi ante ע^x affirmantem (non ante ע^c) radicale Jud tollitur. עָבַדְתִּי *cessavit*, עָבְדוּ *multiplicati sunt*, עָבַדְתִּי vel עָבַדְתִּי *laborarunt f.*

Participia habent finem לⁿ, at Pehil in Pahel & Aphel שָׂבֵב *bibens*, שֹׁמֵר *tentans*, שֹׁמֵר *occultans*, שֹׁמֵר *ablutus*. Perit autem tertia in plurali masculino, שָׁבְעוּ *quie-*

quieti ; in foemininis autem in Jud mobile transit. *בִּיבֵן* bibens f.

Infinitivus Pehal in ך terminatur *בִּיבֵן* pervenire. Extra Pehal tertia ante affirmantem in Jud mobile mutatur, *בִּיבֵן* tentare.

Imperativorum finis est in Pehal *בִּיבֵן*, *בִּיבֵן* pete, in Ethpehel, *בִּיבֵן* adificare tu, alibi *בִּיבֵן* sana. Afformantes foemininas sing. *בִּיבֵן* & plur. *בִּיבֵן* antecedit Zekopho, *בִּיבֵן* clama f. *בִּיבֵן* gaudete f. Masculina pluralis *בִּיבֵן* præmittit sibi petocho, *בִּיבֵן* flete. Eædem affirmantes (præter *בִּיבֵן*) tertiam radicalem eliminant.

Futurorum communis terminatio est *בִּיבֵן*, *בִּיבֵן* vocabis. Perit autem tertia accedentibus affirmantibus in 2. foem. sing. & 2. ac 3. masc. plur. sed in 2. & 3. foemin. plur. in Jud mobile transit. Afformans 2. foem. sing. est *בִּיבֵן* : *בִּיבֵן* videbis, *בִּיבֵן* flebitis. Afformans negligitur in 3. f. sing. quæ heic communem cum masculina terminationem habet.

PEHAL.

PEHAL,

Præteritum.

f. Sing. m.

عَبَدَ	عَبَدْتُ	3.
--------	----------	----

عَبَدْتِ	عَبَدْتُمُ	2.
----------	------------	----

Com.	عَبَدْتُمْ	1.
------	------------	----

f. Plur. m.

عَبَدْتِ	عَبَدْتُمْ	3.
----------	------------	----

عَبَدْتُمْ	عَبَدْتُمْ	2.
------------	------------	----

Com.	عَبَدْتُمْ	1.
------	------------	----

Benoni.

f. Sing. m.

عَبَدْتُ	عَبَدْتُمْ
----------	------------

f. Plur. m.

عَبَدْتُمْ	عَبَدْتُمْ
------------	------------

Pehil.

f. Sing. m.

عَبَدْتُ	عَبَدْتُمْ
----------	------------

f. Plur. m.

عَبَدْتُمْ	عَبَدْتُمْ
------------	------------

Infinis.

Infinitivus.

طبعيا

Imperativus.

f. Sing. m.

طبعي

طبعي

f. Plur. m.

طبعيتم

طبعو

Futurum.

f. Sing. m.

طبعيا

طبعيا 3.

طبعيس

طبعيا 2.

Com.

طبعيا 1.

f. Plur. m.

طبعيتم

طبعو 3.

طبعيتم

طبعو 2.

Com.

طبعو 1.

ETHPEHEL.

Præteritum.

f. Sing. m.

طبعيت

طبع 3.

طبعيت

طبع 2.

Com.

طبع 3.

h

f. Plus

SYNOPSIS

f. Plur. m.

الْحَيَاتِ حَيَاتٍ 3. الْحَيَاتِ

الْحَيَاتِ حَيَاتٍ 2.

Com. حَيَاتٍ 1.

Participium.

f. Sing. m.

حَيَاتٍ حَيَاتٍ

f. Plur. m.

حَيَاتٍ حَيَاتٍ

Infinitivus.

حَيَاتٍ

Imperativus.

f. Sing. m.

حَيَاتٍ حَيَاتٍ

f. Plur. m.

حَيَاتٍ حَيَاتٍ

Futurum.

f. Sing. m.

حَيَاتٍ حَيَاتٍ 3.

حَيَاتٍ حَيَاتٍ 2.

Com. حَيَاتٍ 1.

f. Plur. m.

حَيَاتٍ حَيَاتٍ 3.

حَيَاتٍ 2.

		2.
Com,		1.

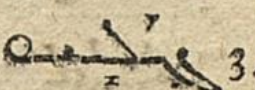
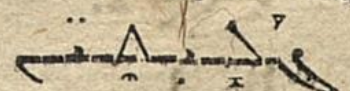
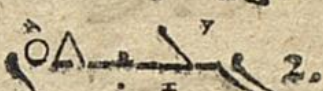

PAHEL.

Prateritum.

f. Sing. m.

		3.
		2.
Com,		1.

f. Plur. m.

		3.
		2.
Com.		1.

Benoni.

f. Sing. m.

	
---	---

f. Plur. m.

	
---	---

Pehil.

f. Sing. m.

	
---	---

f. Plur. m.

	
---	--

b 2

Infini-

SYNOPSIS

Infinitivus.

صَهْرَكَمَة

Imperativus.

f. Sing. m.

صَهْرَكَمِي   صَهْرَكَمِي

f. Plur. m.

صَهْرَكَمِيَّتِي   صَهْرَكَمِي

Futurum.

f. Sing. m.

صَهْرَكَمِي   صَهْرَكَمِي 3.

صَهْرَكَمِي   صَهْرَكَمِي 2.

Com.   صَهْرَكَمِي 1.

f. Plur. m.

صَهْرَكَمِيَّتِي   صَهْرَكَمِي 3.

صَهْرَكَمِيَّتِي   صَهْرَكَمِي 2.

Com.   صَهْرَكَمِي 1.

ETHPAHAL

Prateritum.

f. Sing. m.

صَهْرَكَمِي   صَهْرَكَمِي 3.

صَهْرَكَمِي   صَهْرَكَمِي 2.

Com.   صَهْرَكَمِي 1.

f. Plur.

f. Plur. m.

	إِلَيْهِ	إِلَيْهِ	3.
	إِلَيْهِمْ	إِلَيْهِمْ	2.
Com.	إِلَيْهِ	إِلَيْهِ	1.

Participium.

f. Sing. m.

طَائِفًا	طَائِفًا
----------	----------

f. Plur. m.

طَائِفَتُهُمْ	طَائِفَتُهُمْ
---------------	---------------

Infinitivus.

طَائِفًا

Imperativus.

f. Sing. m.

إِلَيْهِ	إِلَيْهِ
----------	----------

f. Plur. m.

إِلَيْهِمْ	إِلَيْهِمْ
------------	------------

Futurum.

f. Sing. m.

إِلَيْهِ	إِلَيْهِ	3.
إِلَيْهِمْ	إِلَيْهِمْ	2.
Com.	إِلَيْهِ	1.

h 3

f. Plur.

f.	Plur.	m.	
يَدْرِي	يَدْرِي	يَدْرِي	3.
يَدْرِي	يَدْرِي	يَدْرِي	2.
Com.		يَدْرِي	1.

A P H E L.

Prateritum.

f.	Sing.	m.	
أَدْرَا	أَدْرَا	أَدْرَا	3.
أَدْرَا	أَدْرَا	أَدْرَا	2.
Com.		أَدْرَا	1.

f.	Plur.	m.	
أَدْرَا	أَدْرَا	أَدْرَا	3.
أَدْرَا	أَدْرَا	أَدْرَا	2.
Com.		أَدْرَا	1.

Benoni.

f.	Sing.	m.	
ظَرَفَا	ظَرَفَا	ظَرَفَا	
f.	Plur.	m.	

ظَرَفَا	ظَرَفَا	
---------	---------	--

Pehil.

f.	Sing.	m.	
ظَرَفَا	ظَرَفَا	ظَرَفَا	

f. Plur.

f. Plur. m.

فَطْرِكْتُمْ فَطْرِكُوا

Infinitivus.

فَطْرِكْ

Imperativus.

f. Sing. m.

فَطْرِكِي فَطْرِكْ

f. Plur. m.

فَطْرِكِيْنَ فَطْرِكُوْا

Futurum.

f. Sing. m.

فَطْرِكِي 3. فَطْرِكْ 3.

فَطْرِكِيْنَ 2. فَطْرِكُوْا 2.

Com. فَطْرِكِي 1. فَطْرِكْ 1.

f. Plur. m.

فَطْرِكِيْنَ 3. فَطْرِكُوْا 3.

فَطْرِكِيْنَ 2. فَطْرِكُوْا 2.

Com. فَطْرِكِي 1. فَطْرِكْ 1.

ETTAPHAL.

&c. اَللَّذِيْ جَاءَ اَللَّذِيْ جَاءَ *Praterit.*

&c. صَاةٌ اَلَّذِيْ جَاءَ *Particip.*

صَاةٌ *Infinit.*

h 4 *Imperat.*

&c. *אִלְלִיכְּ* *אִלְלִי* *Imperat.*

&c. *אִלְלִי* *אִלְלִי* *Futur.*

§. 54. Cum Participiis interdum componuntur Pronomina primæ & secundæ personæ decurtata,

Benoni.

f.	Sing.	m.	
			1. p.
			2. p.
f.	Plur.	m.	
Com.			1. p.
			2. p.

Pehil.

f.	Sing.	m.	
			1. p.
			2. p.
f.	Plur.	m.	
Com.			1. p.
			2. p.

Quiescentia ultimâ radicali in combinatione istâ
) mutant in *ו* quiescens in Rebhozo, quomodo
 etiam *ו* in Pehil quiescit.

Benoni

Benoni.

𐤒𐤓𐤌 𐤓𐤓𐤌 𐤓𐤓𐤌 𐤓𐤓𐤌

§ 55. Affixa Verbis jungenda partim alia sunt, partim aliter accedunt.

1. Perf. 𐤓𐤓𐤌 sing. & 𐤓𐤓𐤌 plur. per peto-cho, 𐤓𐤓𐤌 𐤓𐤓𐤌 *visitavit me*, 𐤓𐤓𐤌 𐤓𐤓𐤌 *nos*. Sed 2. masc. sing. præteriti & omnibus personis in Nun terminatis per zekopho, 𐤓𐤓𐤌 𐤓𐤓𐤌 *visitasti me*, 𐤓𐤓𐤌 𐤓𐤓𐤌 *visitastis nos*.

2. perf. 𐤓𐤓𐤌 & 𐤓𐤓𐤌 sine mutatione verbi per scheva, 𐤓𐤓𐤌 𐤓𐤓𐤌 *visitavit vos*: personis verò in Nun terminatis per zekopho. 𐤓𐤓𐤌 𐤓𐤓𐤌 *visitabunt vos*.

Affixa singularia 2. & 3. perf. uti nominibus singularibus ita & Verbis adhærent. Atamen pro 𐤓𐤓𐤌 m. frequens est 𐤓𐤓𐤌; 𐤓𐤓𐤌 𐤓𐤓𐤌 *visitabit eum*, 𐤓𐤓𐤌 𐤓𐤓𐤌 *eam*.

Pro 𐤓𐤓𐤌 & 𐤓𐤓𐤌 nominalibus pronomina separata 𐤓𐤓𐤌 & 𐤓𐤓𐤌 verbis postponuntur.

Cum personis futuri non terminatis in Nun ante 𐤓𐤓𐤌 & 𐤓𐤓𐤌 adsciscitur 𐤓 epentheticum

ticum , $\sigma\text{-}\dot{\text{v}}\text{-}\dot{\text{v}}\text{-}\dot{\text{v}}$ *visitabit eam*. Afformans autem v 3. foem. sing. ante affixa exulat.

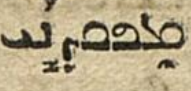

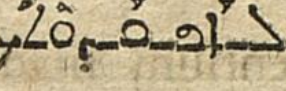
Imperativus sing. masc. postulat v epentheticum ante affixa, cum horum vocalibus agglutinantib⁹ vel diphthongescens vel quiescens. $\text{v}\sigma\text{-}\dot{\text{v}}\text{-}\dot{\text{v}}\text{-}\dot{\text{v}}$ *visita eum*, $\sigma\text{-}\dot{\text{v}}\text{-}\dot{\text{v}}\text{-}\dot{\text{v}}$ *eam*.

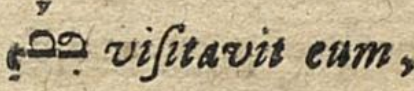
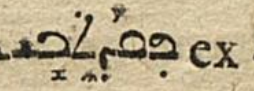

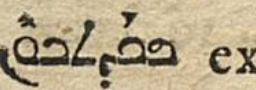

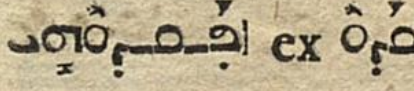

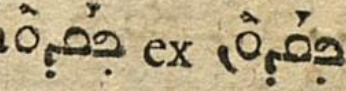

§. 56. Personis Verborum in v & $\dot{\text{v}}$ exeuntibus (aut si hæ literæ cum Amira $\alpha\phi\omega\nu\sigma$ concipiantur, vocalibus hisce prius additis,) affixa nudè accedunt. $\dot{\text{v}}\sigma\text{-}\dot{\text{v}}\text{-}\dot{\text{v}}$ *visitarunt me*, $\dot{\text{v}}\sigma\text{-}\dot{\text{v}}\text{-}\dot{\text{v}}$ *nos*.

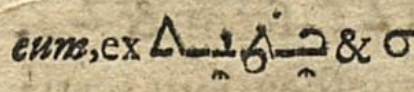

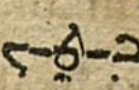
Loco σ masc. 3. pers. adhibetur $\text{v}\sigma$ m. cum personis in $\dot{\text{v}}$ finitis nudè, $\text{v}\sigma\text{-}\dot{\text{v}}\text{-}\dot{\text{v}}$ *visitarunt illum*; cum finitis in v assumpto v muto, $\text{v}\sigma\text{-}\dot{\text{v}}\text{-}\dot{\text{v}}\text{-}\dot{\text{v}}$ *visita f. ipsum*: Cum finitis in Nun adscito, $\text{v}\sigma\text{-}\dot{\text{v}}\text{-}\dot{\text{v}}\text{-}\dot{\text{v}}$ *visitastis f. ipsum*.

Personis in v vel v desinentibus non rarò additur Nun paragogicum, illi Rebhozo, huic Ozo: zo tribuens, $\text{v}\sigma\text{-}\dot{\text{v}}\text{-}\dot{\text{v}}\text{-}\dot{\text{v}}$ *visitarunt f.* $\dot{\text{v}}\sigma\text{-}\dot{\text{v}}\text{-}\dot{\text{v}}$ *visitarunt m.* Quæ in $\dot{\text{v}}$ exeunt insuper $\dot{\text{v}}$ recipi-

recipiunt, *revelarunt.* Affixa autem promiscuè simplici vel paragogicæ formæ agglutinantur.

§. 57. Infinitivis verbalia affixa coherent, enumerata §. 55. *visitare me,*
 ipfos. Extra Pehal paragogico ò additur L ante affixa, *ad præficiendum te.*

§. 58. Terminale Verbi punctum, etiam ubi affirmans accessit, ante affixa tollitur substituto schevate: unde prius, si mutabile antecedit, in petocho abit; ex
 visitavit eum, ex *visitavit*
f. te f. ex *visitavi vos,*
 ex & ex *visitarunt ipsum,*
 ex *præfecit nos.*

Si prius illud scheva ex vocali aliqua natum fuerit, origini suæ restituitur *concepi eum,* ex & ex *concepit f. eum,* cum rebhozo, quia oriuntur à *concepit.*

Im.

Immutabilis tamen est ante affixa.

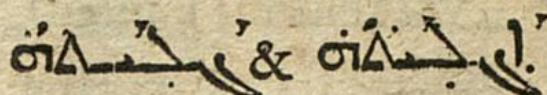

I. Vocalis secunda radicalis in Præteritorum
2. pers. utriusque numeri & generis, & 1.
pers. plurali. בְּיָדֶיךָ m. & בְּיָדַי f. *visi-*
tasti me, בְּיָדָיו mascul. & בְּיָדֶיהָ
foem. *visitastis ipsum*, בְּיָדֵינוּ *visitavimus te*.

II. Vocalis substantialis Defectivorum &
Quiescentium media radicali, בְּיָדוֹ à בְּיָדָיו
contrivit eum.

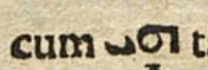
III. Vocalis Imperativorum in omnibus
Activis, בְּיָדָיו *crucifige eum*, בְּיָדָיו *fac*
eum, בְּיָדֵינוּ *collige nos*, בְּיָדַי *com-*
plectere me.

At in Pehal plur. m. vel manet, vel perit, accipi-
ente prima radicali וֹ , בְּיָדָיו vel etiam
 בְּיָדָיו *precipite mihi*, בְּיָדָיו &
 בְּיָדָיו *audite illum*. In Pahel autem &
Aphel pl. m. migrat in scheva, בְּיָדָיו *adducite*
eum.

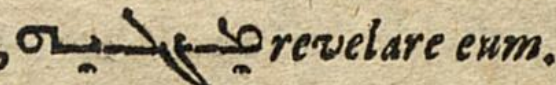
IV. Vocalis antecedens לִ 3. foem. & לִ 1.
singul. Præteritorum in Quiescentibus tertiâ
radicali, בְּיָדָיו *revelavit illa eam*. Sic
 בְּיָדָיו

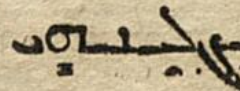

 Item *re-*
velavi illum.

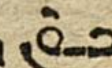
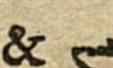
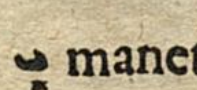

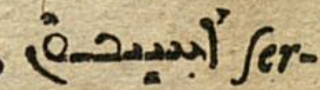
§. 59. Tertia ante affixa abjicitur.

Fit hoc in Præterito Pehal istius terminationis, & in Imperativis Secundæ & Tertię Conjugationis manente ejus Zekopho, cui affixa nudè coalescunt; cum tamen pro ל assumitur a diphthongescens;

 revelavit me, *ipsum,* *libera-*
nos, *adduc eum.*

Verum in Infinitivo Pehal in Jud mobile mutatur, *revelare eum.*

In Futuris substituitur jud quiescens in Rebhozo, & *revelabis*
eum & eam.

In Pahel & Aphel Jud mobile fit, atque obtinet analogia, mutato chebhozo in scheva, præterquam cum & ubi manet, *sanavit illam,* *ser-*
vavit vas.

§. 60. Specialis anomalia est in quibusdam personis Verborum quiescentium tertiâ,

Forma

Forma plur. masc. in ō vel resumit ā ante ō ,
 cui ōzōzō tribuit, vel addit sibi ō , vel praestat
 utrunq; simul, حجاءي حجاءي حجاءي
quasi verunt me.

Forma plur. masc. in ō perdit chebhozō ,
 & literæ ō dat ozōzō , أدأدأ adduxerunt
eum.

Forma plur. foem. in ā affixa omnia (præ-
 ter ā quod rebhozō postulat) per zekophō
 sibi jungit, retento suo petocho فقتة depaste
sunt eam. Desinens verò in ā similiter ea
 sibi copulat, chebhozō in scheva mutato,
 أفقتة *revelare fecerunt f. ipsi.*

Errata in Synopfi Chald. & Syriaca.

Pag. 4. l. 24. ~~האינין~~ p. 6. l. 9. ~~נולות~~ p. 8. l. 15.
1. 20. ~~מרעין~~ p. 9. l. 12. ~~כשראין~~ l. ult. ~~רגליו~~ ~~ח~~
ספותווי p. 15. l. 6. ~~נא~~ & ~~א~~ p. 14. l. 14. ~~אצבעין~~ p.
16. l. 5. cui illa p. 18. l. 21. ~~פקרא~~ p. 20. l. 10.
16. ~~אין~~ p. 32. l. 12. ~~אתרקת~~ p. 31. l. 15. ~~בטלת~~
19. ~~תקומין~~ p. 38. l. 15. ~~אכלי~~ p. 33. l. 13. ~~איתר~~
~~תקים~~ 4. ~~קים~~ 3. p. 39. l. 3. ~~מקימא~~ p. 1. ult. ~~ק~~ 21. 22.
p. 41. l. 7. ~~בהית~~ p. 44. l. 12. ~~גליה~~ ibid. ~~גליה~~ p.
46. l. 19. ~~יפקדנני~~ p. 47. l. 5. ~~יפקדניה~~ l. 21.
1. 13. ~~פקדנהא~~ l. 20. ~~סתר~~ l. 13.

Pag. 49. l. penult. ~~א~~ p. 50. l. 22. ~~ז~~ p.
54. p. 54. ~~בא~~ 20. ~~חבא~~ 19. ~~א~~ 8. ~~ב~~ 2. l. 51.
1. 6. vincula post ~~א~~ dele. l. 15. p. 55. l. 17. ~~יבב~~
57. l. 10. ~~חבא~~ pag. 58. l. 20. ~~חבא~~ p. 57.
p. 60. l. ult. ~~א~~ p. 62. l. 7. ~~בבב~~ l. pen.
3. ~~חבב~~ p. 64. l. 2. ~~א~~ p. 63. l. 3. ~~חבב~~
dele vinculum post ~~א~~ p. 65. l. 14. ~~א~~ l. ult. p. 67.
l. 14. transpone duas primas voces. p. 68. l. 2. del.
vinc. post ~~א~~ l. 12. ~~א~~ p. 71. l. antep. ~~ב~~ pen.
p. 72. l. 3. plural. l. 22. ~~א~~ l. pen. dele ~~א~~ ult. in
prima voce Syr. p. 73. l. 4. pro ~~א~~ l. 12. dele ~~א~~
alterum

alterum ex voce Syra p. 76. l. 8. **فَصِيحَةٌ** pen. **ي** p.
 78. l. 2. **أَيُّهَا** p. 80. l. 15. **أَيُّهَا** p. 83. l. 9. **أَيُّهَا**
 p. 85. l. 5. **أَيُّهَا** l. 16. adde Ribbui f. plur. p. 90.
 l. 15. **يَفِيحَةٌ** p. 91. l. 1. **صَفِيحَةٌ** l. 18. vel **نَدِيحَةٌ**
 p. 94. l. 12. **أَيُّهَا** l. 21. **قَد** p. 100. l. 4. **فَصِيحَةٌ**
 l. antep. **أَيُّهَا** p. 101. l. 1. **أَيُّهَا** l. 13. **أَيُّهَا** l. 17.
أَيُّهَا p. 103. l. 17. **أَيُّهَا** p. 107. l. 7. **أَيُّهَا**
 p. 111. l. 6. **أَيُّهَا** l. 7. **أَيُّهَا** l. 10. **أَيُّهَا** p. 118.
 l. 12. **أَيُّهَا** p. 119. l. 7. **أَيُّهَا**.

F I N I S.

Lecti ons. Cyhan.

Montag

Morgnus Philophie Jul: Cas: Histor.

Naymitt: Geometrie Corr: Latina cum Sintaxi

Dinist:

Chrest: Hebr: Historie Morgnus.

Naymitt: Virgil: cum pros: cor: germ: cum

Mittwoch:

Syntaxi

Morgnus Theol: Gringisch Geograph

Donnerst:

Philophie Horatz Historie Morg:

Naymitt: Geomet: correct: Lat: cum Syntaxi

Freitag

Morgnus Philos: Hebr: Chrest:

Naymitt: Virg: cum pros: cor: Lat: cum

Syntaxi

Sonntag:

Morgnus Theologie Grec: Geographie

Unter Aufsichtung Des
H. Rector Pandes wird dieses
wöchentlich in ~~Recht~~ prim: Cas:
abgehalten.

Abjice serviles, et tres si forte supersunt,
Radice[m] thematis noveris inde tui.
Si tantum remanere duas conspexeris, adde
Num, vel jodh capiti, vel dato vau medio:
Aut Π postponas, aut conduplicato secundam;
Vera statim radix pullulat inde tibi.
Unica si remanet vel libera, quando remota,
Serviles, radix dic age qualis erit.
Num da principio, vel jodh superadde, quiescens
 Π fini, radix inde petita venit.

Primo

30084

